

ENDETIDENS EVANGELISERING



Takk, broder Orman.

La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk nå i bønn. Og mens vi har våre hoder bøyd, lurer jeg på om det er noen her som har et særskilt bønnebegjær som ønsker å gi seg til kjenne med en løftet hånd? Herren ser disse tingene, er jeg sikker på. Stoler på at Han vil gi det.

² Vår Himmelske Far, vi er samlet denne morgen kun for det formålet å opphøye vår Herre Jesu Navn. Og vi takker Deg for at vi allerede har kjent Hans Nærvær. Og vi er sikre på at Han møter oss, fordi det er Hans løfte, at “Der to eller flere er samlet sammen i Mitt Navn, vil Jeg være midt iblant dem.” Nå, ber vi om Dine velsignelser, Herre, over alle disse bønnebegjærene i dag som er gitt til kjenne ved løftede hender. Du vet hva som lå bak den hånden, i hjertet, og jeg ber om at Du må svare hver enkelt.

³ Vi takker Deg i dag for anledningen til å tilbe Deg. Vi takker Deg for en menighet og for et folk og for brødre med den samme dyrebare Troen. Og nå ber vi om at Du må gi oss vårt hjertes begjær i dag, det er, å tjene Deg. Fø oss med den skjulte Manna som Du sa, i Bibelen, var gitt, som var lagt bort kun for presteskabet. Og vi har lært at vi er Guds prester, som bærer frem åndelige offer, det er, frukten av våre lepper, som lovpriser Hans Navn. Nå, ber vi om at Du må velsigne oss i fortsettelsen av dette møtet, og bryte Livets Brød til oss. I Jesu Navn. Amen.

⁴ Jeg er glad for å se vår store familie tilbake igjen denne morgenen, og glad for å være her sammen med dere. Og, også, de tilreisende som holder til i ulike deler av landet, som samles her med oss på søndag morgen, er her. Vi har ingen denominasjon. Og vi bare samles, menneskene som tror på Gud samler seg sammen for å tilbe Herren sammen, og bærer frem våre bønner til Gud, og vi bekjenner våre synder for Ham. Og hver søndag og hver dag går vi gjennom en skjærsild, det er, renselse av våre sjeler ved Hans Hellige Ånd, fra våre synder, og prøver å leve så gudfryktig som vi kan i denne nåværende tidsalderen, og ser etter Hans tilsynekomst når som helst. Og vi ser etter det når som helst.

⁵ Nå, vi har et—et stort program i dag. Vi har våre søndagsskolemøter her denne morgenen, og så i kveld har vi et—et veldig spesielt program i kveld. Min gode venn, broder Joseph Boze, som, ikke er fremmed iblant oss her, men jeg tror det er omtrent den første gangen han besøker oss i menigheten. Det er. . . Jeg har alltid hatt to menigheter ut av hele verden jeg har reist i, som jeg alltid kaller “mønster-menigheter,” og en

av de var broder Joseph Boze, Philadelphian Church i Chicago, Illinois, og den andre var broder Jack Moore, Shreveport, Louisiana. Jeg var i de menighetene så mye så da jeg kom hjem fra misjonsturene sa noen, "Ikke ring Jeffersonville for å få tak i broder Branham, bare ring Chicago. Hvis han ikke er der, vel, så ring ned til Shreveport." Jeg var der så mye.

⁶ Joseph har reist fra Chicago. Det knuste våre hjerter, i begynnelsen, da vi tenkte at han måtte forlate Chicago, men etter bønn fant vi ut at det var Gud som ga ham et kall. Og denne lille vennen min har nå tatt fatt på et stort arbeid i Tanganyika og Kenya og Uganda, og han gjør et flott arbeid. Og vi føler for å hjelpe til å støtte ham på alle måter som vi kan i disse møtene. Og jeg planlegger, hvis det er Guds vilje, i førstkommende januar, å være sammen med ham i skolene hans gjennom hele Afrika der, idet vi drar videre inn i Sør-Afrika fra skolene hans. Og han vil fortelle dere mer om det i kveld i sin tale til menigheten. Han vil tale denne—denne ettermiddagen rundt, rundt klokken åtte antar jeg, så snart som innledningen er over. Og så har han en film som dere vil bli glade for å se, det er jeg sikker på. Og den filmen er om skolene hans i Afrika, og hva Herren har gjort for ham bare i løpet av noen få år. Det er veldig oppmuntrende for meg å vise hva. . . å se filmen, fordi det viser hva Gud kan gjøre med én person som finner Hans vilje og plass. Etter å ha ventet i årevis for å finne den, og deretter gå den veien som Gud ledet ham. Ta med barna, den første delen av den er veldig kort.

⁷ Som dere vet, har Joseph, mange av dere, litt av en humoristisk sans. Og jeg antar han tenkte jeg ville se på filmen hans, så han gikk ut en kveld og ønsket å ta film av en løve. I Afrika der, er det mange løver. Så Joseph går ut og filmer en løve. Og jeg syns det var en søt skapning. Etter at mødrene hadde foretatt drepingen, og de hadde spist dyret, dro hun skinnen av. Og den lille ungen hennes fulgte med bak, og prøvde å late som om han prøvde å drepe den igjen, ser dere. Og jeg er sikker på at de unge vil like cirka, tror jeg, fem eller ti minutter av det i begynnelsen av filmen. Nå, kom tidlig.

⁸ Og jeg har ikke blitt spurt om å si dette. Jeg ønsker ikke å si det. Joseph vet ingenting om det. Men jeg syns at vi i kveld skal vise at vi setter pris på broder Joseph ved å gi ham et offer til misjonsvirksomheten hans i utlandet. Vi tror at Herren Jesus kommer. Og—og hvis du har spart litt penger til misjonen, eller noe til misjonærene, eller noe du har lyst til, et bidrag til det, skriv sjekken din ut til Joseph B-o-z-e, i kveld. B-o-z-e, det er riktig, er det ikke? Joseph Boze. Og det er. . . Jeg kjenner broder Joseph som min beste, personlige venn, og vet det vil gå til Guds Rike, så langt han har kunnskap om Det.

⁹ Og, så, før vi går videre, ønsker jeg å introdusere og la ham bare få si noen ord her. Jeg prøvde å få ham til å ta

morgenmøtet, og han ville ikke gjøre det, så han vil tale til oss i kveld klokken åtte, så lenge han ønsker. Og kameraet vil bli satt opp, og filmlerretet her, for filmen. Men akkurat nå vil jeg bare si til menigheten, og introdusere for menigheten min gode venn og broder, Joseph Boze.

Broder Boze. [Broder Boze taler og gir komplimenter i ni minutter—Red.] Takk, broder Joseph, det var veldig fint. Herren velsigne deg. [Broder Branham og broder Boze klemmer og klapper på hverandre.] Dette er et Sverige og Irland, sammen. Gud velsigne deg, broder Joseph. Takk for komplimentene dine, broder Joseph. Det er, jeg kan si det samme om ham. Så takknemlig til Herren for det store arbeidet hans som pågår i Afrika og han vil fortelle dere mer om det i kveld.

¹⁰ Og nå tror jeg Billy forsvant ut og sa at jeg skulle ha broder Neville eller noen på... Akustikken er ikke så bra bakerst. Eller kan... Kan dere høre greit bak der? Nei, de hører ikke særlig bra. Kan du justere maskinen?

¹¹ Og jeg tror, mens vi venter på at han skal gjøre det, tror jeg min niese, Donna, har en liten... henne og Teddy har en liten kar her som de ønsker å innvie til Herren. Og så, Donna, hvis du vil komme med denne lille karen nå, vel... Og, skal vi se, hvor er søsteren ved pianoet, spilleren, er hun til stede?

¹² [Broder Edgar Branham sier, "Bruk en av mikrofonene på siden, kjære."—Red.] Denne her? ["Det er fint."] Ja vel, sir. ["Hvilken som helst av de to vil nå frem."] Det er fint. Ja vel. Jeg hadde... Jeg var på feil plass. Jeg tror det var jeg som var på feil plass.

¹³ Nå, har vi en liten sang som vi vanligvis synger omkring dette tidspunktet for de små, det er, "Bring dem inn, bring de små til Jesus." Nå i det...

¹⁴ Mange menigheter stenker disse små krabatene, og det er helt i orden hvis de ønsker å gjøre det, det er helt i orden for min del. Og andre har måter som de, kanskje, som de kaller dåpen, og hvis de ønsker å kalle det dåp er det helt i orden, for min del.

¹⁵ Men Skriftene er hva vi prøver å følge akkurat slik Bibelen sier det, bare hold dere nøyaktig til Skriften. Det finnes ikke noe sted i Bibelen, i det Nye Testamentet, utenom der de brakte små barn til Jesus og Han velsignet dem, og sa, "La de små barn komme til Meg, for slike hører Himmelens Rike til." Nå, det er slik vi gjør det. Pastor og jeg står der, tar de små og bærer frem bønn om innvielse til Herren. Og så når de blir...

¹⁶ Vi føler at en baby ikke har noen synd, ikke mer enn den synden den ble født i. Vi er alle født i synd, dannet i misgjerning, kom til verden og talte løgner. Og, nå, da Jesus døde på Golgata, tok Han vekk verdens synder. Så kunne babyen ha bli født, eller den kunne ha dødd før den ble født;

eller født før den kommer til ansvarsalderen, den har ingen synder. Jesus tok bort verdens synder. Men etter at den blir gammel nok og synder, da må den bekjenne sine synder og så bli døpt til syndenes forlatelse, ser dere. Men nå, selvfølgelig, er den for ung.

¹⁷ Nå, la oss alle synge denne gode gamle salmen nå, vi synger nå. Jeg vet ikke om jeg kan lede eller ikke.

Bring . . . inn, bring dem inn,
Bring dem inn fra syndens mark;
Bring dem inn, bring dem inn,
Bring de små til Jesus.

¹⁸ Hva er navnet hans? Teddy, Junior. Ja vel, sir. Vi er veldig glade for å se dette unge paret her denne morgenen med denne fine unge Teddy her, og ber om at Gud må velsigne ham rikelig, og gi Ham Evig Liv i den kommende verden, og et langt liv her. Kan jeg få ham bare et øyeblikk? Dette er unge Teddy Arnold. Vi kjenner alle Teddy her, han er vår . . . en broder her i menigheten, gift med min brors datter her, Donna. Og de har denne lille karen her, en nykomling. Tenk at dette er deres andre. Og den andre er en liten jente, er ikke det riktig? Han ser ut som en oppvakt liten kar. Jeg er alltid redd for at jeg vil ødelegge dem når de er så små, så—så skjøre liksom, jeg er bare redd for at de vil gå i stykker.

¹⁹ Nå kan dere tenke dere en mor som bringer sin lille slik som denne til Herren Jesus? Hvis Han var her denne morgenen, en person her vi står, ville denne moren raskt løpt bort til Ham, og ønsket at Han skulle legge Sine hender på denne babyen og velsigne den. Pappas hjerte ville ha hoppet av glede. Vi vet at Gud har gitt dette til deres forening og de ønsker å gi det tilbake til Gud i takknemlighet til Ham for å ha gitt det til dem. La oss bøye våre hoder.

²⁰ Vår Himmelske Far, vi prøver å følge Ditt eksempel. Da mødrene og fedrene brakte små barn til Deg, la Du Dine hender på dem og velsignet dem. Og nå, Himmelske Far, dette unge paret er blitt velsignet i sitt hjem, ved å ha fått denne lille gutten, lille Teddy Arnold, Junior. Så vi ber, Himmelske Far, at Dine velsignelser må hvile over barnet. Vi legger våre hender på det til minne om Deg og Ditt løfte til oss, at vi skulle legge våre hender på folket til minne om Ditt mektige Ord. Velsign lille Teddy. Gud, vi ber om at Du må gi ham et langt liv, god helse. Må han leve til å se Herrens Komme, om det er mulig. Og vi ber for hans far og mor, må de bli velsignet ved å oppdra dette barnet. Og hvis det er en morgendag, gjør ham til en forkynner, Herre, av Evangeliet, og gi ham de tingene Du har lovet den menneskelige rasen, så han kan ha liv, og Liv i overflod. Vi gir til Deg nå, lille Teddy Arnold, i Jesu Kristi Navn. Amen.

²¹ Gud velsigne dere, Donna og Teddy, langt liv og mange velsignelser; og til deg, lille Teddy, for Han elsker deg.

²² Åh, jeg syns de er så søte, jeg. . . små krabater. Jeg liker alle mennesker, men jeg syns barn og, så, gamle mennesker, når en blir gammel. En eller annen gammel mann eller kvinne har kommet nedover veien, og så skrøpelige, og jeg syns liksom synd på dem, vet dere, og jeg mener bare at vi aldri burde. . . Ser du dem krysse gaten, så stopp. Hva om det var din pappa eller din mor? Skjønner? Noen, så respekter dem. Og de snakker kanskje langsomt og bruker lang tid, og kanskje ting du ikke ønsker å høre, men, husk, du kan bli gammel, også, en dag, så bare respekter dem alltid.

²³ Og de små krabatene, hvem kunne behandle en av dem dårlig? Forresten, burde du aldri gjøre det. Vet du, at Jesus sa, "Se til at dere ikke forakter en av disse små, for deres engler ser alltid Min Fars ansikt som er i Himmelen." Husk, de har en engel. Når du blir født, blir den hos deg hele livet ut. Og nå, så når du blir frelst, da har du den Hellige Ånd, og Den guider deg og leder deg.

²⁴ Og nå ser jeg rett over forsamlingen for å se om det er noen jeg kjenner. Og, hvis jeg ikke tar feil, ser jeg en søster fra Chicago her ute; det får en liksom til å føle seg hjemme, å være representert med Chicago, søster Peckinpaugh og alle de der borte. Vi er glade denne morgenen over å se broder og søster Cox her; og Charlie, Nellie, siden vi kjenner dem. Og Rodney-familien er her et eller annet sted, antar jeg, søster Cox. Og broder Willard Crase, en av våre forkynnerbrødre her. Og så mange forskjellige så jeg kunne nesten ikke klare å nevne dem alle.

²⁵ Glad for å se broder Evans og søster Evans bak der. Det er den mannen jeg fortalte dere ble bitt av klapperslangen, og Herren. . . Vil du rekke opp din hånd eller noe, broder Evans, så de kan se der inne at—at det. . . Vi fisket, og klapperslangen bet ham rett inn i benet. Og la hendene på ham og ba for ham, og det ble ikke en gang ømt, eller trengte ikke å gjøre noe mer med det etter det. Og Bibelen sier, vet dere, "De skal kaste ut djevler; de skal trå på hodene til skorpioner og slanger, og ingenting skal skade dem; og—og deres. . . i Mitt Navn, de som tror på Meg," med alle maktene og det de gjør, og så videre, de er gitt til oss. Så, hvis du bare ikke er redd!

²⁶ Hva om noen ga deg en sjekk og det var et navn signert nederst på den, og hvis du har den sjekken i lommen din hele ditt liv, vil den—den ikke ha noen nytte for deg. Du må løse den inn. Så, hvert løfte i Bibelen har Jesu Navn signert nederst på seg. Himmelen bank er ansvarlig, og depositumet ble satt inn på Golgata da våre synder ble tilgitt, vi er gjort til Guds sønner og døtre. Og vær derfor ikke redd for å dra fordel av ethvert løfte som Gud har lovet. Bare husk, Han lovet det og det er ditt.

27 Jeg har sett Ham stoppe ildens flammer, stoppe blod, slå ned på djevelens brutalitet, og kaste ut fiender, og helbrede kreft, reise opp de døde når legen stod der, som hadde vært døde i timevis, oppreist tilbake til liv igjen. Jeg har sett det i den lille svake tjenesten jeg har, gang på gang på gang. Så har jeg sett ville dyr bli temmet helt ned så det ikke kunne røre seg, og alle ting. Så Han er bare . . . Han er fremdeles Gud. Han . . . Hvis Han noen gang var Gud, så er Han fremdeles Gud. Og hvis Han—og hvis Han aldri . . . Og hvis Han ikke er Gud, har Han aldri vært Gud, for Han måtte være . . . For å være Gud, måtte Han være uendelig, Han visste alle ting, Han måtte være allmektig, ha all makt, allvitende, allestedsnærværende. Og, åh, Han er rett og slett Gud! Perfeksjonens Perfeksjon er Gud.

28 Nå, jeg har ikke til hensikt å, noen ganger når jeg underviser i disse søndagsskoleklassene er klokken omkring fire, Joseph. Her for noen søndager siden, var jeg her seks timer. Jeg ønsker ikke å skremme dere, ser dere. Men—men jeg har ikke tenkt det denne morgenen; bare fem og en halv. Nei. Bare dette . . .

29 Jeg kommer kanskje ikke til å være sammen med dere på en stund nå, vi drar opp til Virginia, eller opp til Carolina, og Nord og Sør Carolina, og så til Vestkysten, og opp Vestkysten, og inn i Canada og Alaska, og så tilbake. Og kanskje, om Herren vil, dra over til Afrika og besøke Joseph, og dra ned gjennom Sør-Afrika igjen.

30 Og hadde et mektig møte for ikke lenge siden i Sør-Afrika, da det forandret hele Afrikas kurs på bare noen få timer, da Gud, bare på Sin mirakuløse, der forsiden på avisene hadde artikler om møtene, hele første og andre og tredje side var ikke noe annet enn artikler om møtene. Da vi først kom dit, stilte de seg avvisende, de ville ikke engang gi en mann bensin fordi han skulle til møtet, ville ikke selge det til ham, sa, “Noen så fanatisk som det!” Og neste dag, var de villig til å gi ham bensinen gratis. Skjønner? Så bare forskjellen, ser dere. Jeg er . . . Noe skjer. Han klappet et lite barn der, vet dere, og sa til ham, sa, “Hvor skal du?”

Han sa, “Jeg skal ned til Johannesburg.”

Sa, “Åh, du er en forretningsmann?”

31 Sa, “Nei, jeg skal ned for å se broder Branham, møtet.”

32 Sa, “Hva?” Sa, “Du ser ut til å være en smartere mann enn det.”

33 Han sa, “Vel,” sa, “Jeg er en kristen. Jeg skal ned og se det.”

Han sa, “Bare kjøp et annet sted og få tak i bensinen din.”

34 Og så neste dag, på vei tilbake, var dét det eneste stoppestedet mellom der og Transvaal, så han måtte dra opp gjennom der, og han stoppet på den neste stasjonen nedenfor

den. Og den karen løp ut og ropte på ham, sa, "Kom opp hit. Kom opp hit." Avisene hadde alle førstesider og andresider, og så videre, fulle av det, hva vår Herre hadde gjort. Og vi er er takknemlige for det.

³⁵ Nå, bare for en liten sammenkomst, hvem som helst av dere, som har vennene deres ut over, vi kommer til å være på Cow Palace nå. Det er en stor buskap, vestlig kvegutstilling på Vestkysten, i South Gate. Så noen av dere karer som meg, som liker skytevåpen, jeg går gjennom Weatherby Fabrikken der, og gå med meg om du ønsker det, hvis du er der omkring. Og så drar de ut til mange steder på dagtid, du kan dra til Catalina Island, dere vet hvordan det er. Og dere menn, kvinner med små barn, Disneyland. Og han er en av medlemmene av gruppen, også, så bare bli med. Dere, jeg vet dere vil få det fint. Og, fremfor alt, be om at Gud må åpne øynene til vantro og få folk til å omvende seg til Kristus.

³⁶ Nå skal vi bare lese noen få Ord ut av Bibelen her, fordi jeg liker å gjøre dette. Og så har jeg noen Skriftsteder nedskrevet her, her inne, og noen notater som jeg ønsker å undervise fra denne morgenen, en liten stund, med kveldens møte i minnet. Og så ønsker jeg og fortelle dere om alt som har skjedd denne uken i de private samtale, og så videre, men jeg har ikke tid. Og jeg legger merke til at noen av dem sitter her denne morgenen, som fortsatt venter på de samtale, utenbys fra. Vi vil prøve å komme til dem denne uken, så fort. . . prøver å komme til alt som venter her, i hvert fall, før vi drar.

³⁷ Nå vil vi slå opp i Evangeliene, til Markus 16, det 16. kapitlet i Markus. Og min tittel i dag, fra dette, er *Endetidens evangelisering*. Og la oss begynne å lese i Markus 16, omkring det 14. verset.

Og senere viste han seg for de elleve mens de satt til bords, og irettesatte dem for deres vantro og for deres harde hjerte, fordi de ikke hadde trodd dem som hadde sett ham etter at han var oppstått.

Og han sa til dem, Gå ut i all verden, og forkynn evangeliet for hele skapningen.

Den som tror og blir døpt skal bli frelst; . . . den som ikke tror skal bli fordømt.

Og disse tegn skal følge dem som tror; I mitt navn skal de drive ut djevlene; de skal tale med nye tunger;

Og de skal ta opp slanger i hendene; og hvis de drikker noe dødelig, skal det slett ikke skade dem; de skal legge hendene sine på syke, og de skal bli friske.

Så etter at Herren hadde talt til dem, ble han tatt opp til himmelen, og satte seg ved Guds høyre hånd.

Og de gikk ut, og forkynte overalt, og Herren virket med dem og, . . . stadfestet ordet ved de tegn som fulgte med. Amen.

³⁸ Det er så mye som kunne bli sagt om dette. Dette er det siste oppdraget Herren ga Menigheten.

³⁹ Jeg kom tilfeldigvis til å se ned her. Jeg prøver å komme. . . Broder West, jeg prøvde å komme på navnet ditt for en liten stund siden, sitter der fra Georgia. Og jeg kunne bare ikke komme på hva navnet ditt var, bare for en liten stund siden. Den andre broderen som sitter der, jeg kan ikke komme på navnet hans. Og så mange av. . . Dere skjønner at jeg ikke prøver å forbigå noen, men de bare. . . Jeg klarer bare ikke å feste meg så ved navnene deres.

⁴⁰ Nå tenker vi på evangelisering i endetiden. Og hvem som helst som vil, kan lese en avis, og kan lese. . . Himmelen er svart og mørkner, og skyene kommer frem, og—og vet at det er like før vi får regn, kan føle det i luften, og se de store strimene på lang avstand, og lynet og vindens rusking, vet at vi kommer til å få en storm, kommer til å bli et regn ganske snart. Hvem som helst kan lese en avis og se tilstanden til nasjonen, nasjonene, og forstå at noe er i ferd med å skje. Når du ser en som ypper til strid, og den andre, og dem krangler, med alle slags våpen og så videre å kjempe med, og ingen enighet, sparker av seg skoene og slår på bordene og alt mulig på konferansene sine, så vet du noe er i ferd med å skje. Og det fører med seg en slags følelse over folket at noe er i ferd med å skje. Verden, som vi vil kalle den, kosmos, verden på utsiden, føler at det er en kommende ødeleggelse, som for eksempel at en atom-tidsalder er i ferd med å bryte frem.

⁴¹ Den kristne vet at det er Herrens Komme. Skjønner? Det er en atmosfære. Det kommer an på hva du ser på, for vår Herre har fortalt oss nøyaktig hva som kommer til å skje på den tiden, og vi vet ikke minuttet eller timen, men vet at vi nærmer oss noe nå.

⁴² Som jeg talte om her for en stund siden, at jeg kikket på et lam en dag i Afrika, ute fra innhengningen, og det—det gresset veldig fredfullt, og med ett ble det plutselig engstelig. Og jeg lurte på hva som var i veien med den lille karen. Og dere vet at en sau ikke kan finne veien tilbake der den kom fra, han er fullstendig forlatt. Det er grunnen til at Herren sammenligner oss med sauer, ser dere, når vi er forlatte, er det bare én ting som kan bringe oss tilbake, Hyrden. Og denne lille karen brekte, og han hadde vandret ut fra innhengningen. Og jeg la merke til, i gresset, langt unna, den lille karen kunne ikke se den. Og et lam eller en sau kan ikke lukte sin fiende som de andre, som en hjort eller noe lignende, men han—han kunne føle at døden var nær. Og det var en løve som kom smygende

bort, kom lydløst. Han kunne lukte sauene, så han kom, ser dere, for å få tak i lammet. Og den lille karen ble nervøs, og man kunne ikke se grunnen til det, men det var døden som lurte så nær at han ble nervøs.

⁴³ Og verden er i en slik nevrotisk tilstand akkurat nå at de vil kjøre nedover gaten i nitti miles i timen, for å sitte i en ølbule og drikke to timer før de drar hjem. Og det et stormangrep av . . .

⁴⁴ Snakk til noen, åh, du store, de farer opp! Som jeg talte om her om kvelden i tabernaklet, og om en tur til et sykehus her ute for å prøve å ta noen av broder Nevilles sykebesøk. Og hver gang jeg snakket til en sykepleier eller en lege, glefset de etter deg, "Jeg vet ingenting om det!"

⁴⁵ Vel, tenkte jeg, "Hva er i veien? Alle bare letter på trykket, antar jeg." Men, legen, psykiaterne søker hjelp hos psykiaterne.

⁴⁶ Så, men det er en vei ut, det er Kristus. Nå, den kristne burde ikke være i den tilstanden. Vi burde være glade, ventende på Hans Komme, for det er nær. Vi kan føle den avkjølende brisen fra Golgata. Når vi ser tilbake og ser Himmels Gud Som ga løftet, og akkurat de tingene som Jesus gjorde i Sitt liv, er lovet at vil komme igjen i de siste dager, og her ser vi det. Hva er det? Det er det forfriskende vindpust, som regnet som kommer. Skjønner? Vi vet at forløsningen er nær. Skjønner? Noe er i ferd med å skje. Nå, verden ser det ikke. De ler av det, slik som de gjorde i andre tider. Men vi vet at det nærmer seg.

⁴⁷ Og det er grunnen til at jeg valgte dette emnet i dag, som mitt siste på en stund for tabernaklet, om endetidens evangelisering. Og når vi gjør misjonsarbeid eller utenlandsmisjon, med Guds Ord, vet vi at vi alltid er i Guds vilje, fordi Jesu første oppdrag til Sin menighet var "Gå ut og forkynn Evangeliet." Dette siste oppdraget var å forkynne Evangeliet.

⁴⁸ Den første gangen Han ordinerte noen personer til å forkynne Ordet og gå ut over hele landet, sa Han, "Helbred de syke, reis opp de døde, kast ut djevlene; for intet har dere fått det, og for intet skal dere gi det." Matteus, det 10. kapittel, der de sytti sendes ut, to og to. Det var det første oppdraget Han ga til Sin Menighet.

⁴⁹ Nå, i det siste oppdraget Han ga til Sin Menighet rett før Han ble opptatt til Herligheten, sa Han, "Gå ut i hele verden." Han hadde nettopp oppstått fra de døde. Og mange av dem satt sammen, og Han refset dem for deres hjertes hardhet, for deres vantro, at de ikke trodde dem som hadde sett Ham etter at Han var oppstått. Ser dere, de hadde et vitnesbyrd om at de hadde sett Herren. Og de andre trodde ikke på det, og Han refset dem for deres hjertes hardhet. De trodde ikke disse menneskene som hadde sett at Han ikke var død, "Han lever!"

⁵⁰ Det samme i dag, når du ser Hans verk. Nå, vi har allerede sett og er vitner til Herrens tilsynekomst. Husk nå, tilsynekomst og komme er to ulike ord, å komme tilsyne og så å komme. Nå er tilsynekomsten, Han har allerede kommet tilsyne i disse siste dager. Rett her iblant oss i de siste par årene. Nå, det er et tegn på Hans Komme. Han kommer tilsyne i Sin Menighet, i form av den Hellige Ånd, og viser at det er Ham, for mennesker kan ikke gjøre disse tingene som dere ser den Hellige Ånd gjør, så det er Herrens tilsynekomst. Husk nå, det stod begge steder, "komme til syne" og "komme."

⁵¹ Nå, Han refset dem for deres hjerters hardhet, fordi de ikke trodde de som hadde sett det. Jeg tror Han ville ha gjort det samme i dag. Etter vi... De har... de trodde ikke vitnesbyrdene til de menneskene, og Han refset dem for det. Og så ga Han dem i oppdrag å gå ut i hele verden, forkynne Evangeliet for enhver skapning, og Han ville være sammen med dem inntil fullendelsen, verdens ende. "Disse tegn skal følge dem som tror."

⁵² Nå, i dag, prøver vi å ta det skrevne Ord vi har i bokstavform, i form av læresetning og så videre, til hele verden. Og det har vært misjonærer som har dratt overalt. Men hva oppdager vi når vi kommer dit? En innfødt som ikke kan lese navnet sitt, holder en traktat i hånden. Han vet ikke noe mer om det enn han vet hva som er høyre og venstre hånd. Men da Jesus sa, "Gå og forkynn Evangeliet," sa Han aldri, "undervis Ordet." Han sa, "Forkynn Evangeliet!" "Og Evangeliet kom ikke med Ord alene, men gjennom Ordets manifestasjon," for den eneste måten det kunne gjøres på var å få Hans løfte til å skje.

⁵³ En hvilken som helst fyr kan lese det i for eksempel William Jennings Bryant, da han debatterte med Darrell om Darwins etikk. Skjønner? Han kunne bare si hva Darwin hadde sagt. Og William Jennings Bryant kunne si hva Bibelen hadde sagt. Det var debatten. Men, i dette tilfelle, kommer Gud iblant folket og beviser at Hans Ord er manifestert. Og den eneste måten du kan gjøre det på, er ikke ved en traktat, men ved den Hellige Ånd som virker gjennom deg. Ditt liv blir Hans liv. Han er i deg.

⁵⁴ Hedningene, da de tilba sin avgud, bøyde de seg i støvet foran denne avguden, og trodde at denne avguden snakket tilbake til dem, den guden, deres gud ble, kom inn i denne avguden og talte tilbake gjennom dem. Nå, det er helt motsatt, snudd på hodet hva Gud er. Gud bruker ikke avguder. Du er Hans redskap. Du bøyer deg i støvet fremfor Gud, og Han kommer inn i deg og taler ut til folket. Det er forskjellen. Han er en levende Gud for en levende person, ikke en død Gud for en død avgud. Han er en levende Gud for et levende vesen. Og dere blir Hans vitner, det Han sa her.

⁵⁵ Det er nå, legg merke til, mange mennesker sier at det bare var for apostlene. Han sa her, “Gå ut i hele verden og forkynn dette Evangeliet for enhver skapning, og” (bindeord) “disse tegn skal følge dem som tror.”

⁵⁶ Nå, i dag, sier vi at et godt menighetsmedlem håndhilser på pastoren, setter navnet sitt over fra metodist til baptist, eller baptist til metodist, og så videre, og lever et ganske godt liv. Nå, vi misjonærer, vi ser hedninger leve et liv som disse amerikanerne, såkalte kristne, ikke kunne sammenligne seg med på noen måte. Skjønner? Så hvis bare et godt liv er alt som teller, er de frelst på samme måte som resten av dem, ved en avgud. Moralene deres ville overveldet oss så vi ikke hadde hatt en sjanse til å måle oss med dem, det er riktig, og deres handlinger. Men det er ikke saken.

⁵⁷ Jesus sa, “Dere må bli født på ny.” For å kunne bli født på ny, må en gi slipp på seg selv og dø, og Kristi Ånd kommer inn i deg. Da er dere ikke lenger deres egne; det er Kristus i dere, ser dere, den Hellige Ånd. Paulus sa, “Jeg dør daglig; allikevel lever jeg, ikke jeg, men Kristus lever i meg.” Ser dere, Kristus!

⁵⁸ Og hvis jeg fortalte dere at John Dillingers ånd var i meg, hadde jeg hatt skytevåpen her og vært en kriminell, fordi det ville vært hans—hans ånd i meg. Hvis jeg fortalte dere at en kunstners ånd, ville dere forventet at jeg malte bildet som en kunstner.

⁵⁹ Hvis jeg forteller dere at jeg er en kristen, og Kristi Ånd er i meg, eller i dere, så gjør vi Kristi gjerninger. Jesus sa, i Johannes, “Den som tror på Meg, han skal også gjøre de gjerninger Jeg gjør.” Så sa Han her, “Disse tegn skal følge dem som tror.”

⁶⁰ Nå, gjennom tidene, har det vært en periode hvor disse tegn ikke har fulgt de troende. Det er riktig. Profeten talte om det, og han talte om det over i Sakarias, han sa, “Det vil komme en tid som ikke kan kalles dag eller natt, men i aftenstiden skal det bli lys.”

⁶¹ Nå, solen står opp i øst og går ned i vest. Den forandrer seg ikke, det er den samme solen. Nå når den Hellige Ånd kom, Jesus, Guds Sønn, kom Han i østen, til østens folk. Det har vært en tid. . . som det har beveget seg, etter som sivilisasjonen har beveget seg med solen, kommet fra østen til vesten, og nå er vi på Vestkysten. Går vi lengre, er vi tilbake i øst. Så, vel, alt tyder på Hans Komme. Vi er i endetiden. Alt viser at det er over.

⁶² Nå, profeten sa nå (Og ingen profeti kan bli, burde bli tolket på egenhånd, som Jesus sa; Det er helt nøyaktig hva Det sier.): “Det skal bli lys i aftenstiden.” Så den samme Sønnen som kom til østens mennesker og viste Sine gjerninger og Sine velsignelser, det ble profetert at det ville være en dyster tid; verken dag eller natt, det er en dunkel tid, som er disig. Og du kan ikke se solen, men solen gir allikevel

nok lys. Omtrent som det er der ute nå, kanskje litt mørkere. Og vi har hatt nok til å bli medlem av menigheten og sette navnene våre i bøkene, og så videre, men i aftenstiden vil den samme mektige Kristi kraft komme over Hans Menighet akkurat som den gjorde der tilbake på de i østen. I vesten vil det bli det samme. Så det er derfor jeg ønsker å tale om aftenstids-evangelisering.

⁶³ Hver tidsalder har hatt sitt budskap og sine budbærere. Gjennom alle tider, har hver tidsalder båret frem sitt budskap ved en budbærer. Gud, har i hver tidshusholdning, sendt ut noen salvet med den Hellige Ånd, for å bringe frem Sitt Budskap for den tidsalderen, hver gang.

⁶⁴ Nå, vi kunne begynne tilbake, for bare å underbygge det litt. Selv fra begynnelsen, Gud var budbæreren i begynnelsen, for å fortelle Adam og Eva, "Dere kan ete *dette*, men dere kan ikke gjøre *dette*." Det var Budskapet. Og da mennesket overtrådte datidens Budskap, medførte det død og kaos for hele den menneskelige rasen. Nå, det er hvor mye Budskapet betyr. Og husk at det ikke bare var en fullstendig blank benektelse av det Gud sa, som Eva trodde, det var å ta det Gud sa og forskjønne det, eller—eller bare mistolke det litt, bare legge litt til Det, eller ta litt fra Det.

⁶⁵ Det er grunnen til at jeg tror Ordet er Sannheten. Hvis våre læresetninger og våre denominasjoner ikke stemmer fullstendig med Ordet, så er det feil. Og hvis Gud ikke ville tillate, og Hans Ord var så viktig, at bare å feilsitere ett ord av Det forårsaket alt, ethvert dødsfall som noen gang har skjedd, enhver lidelse, enhver gråtende baby, ethvert begravelsesfølge, enhver grav på åssiden, enhver sykebil som noen gang har ult, alt blod som noen gang har blitt utgytt, all alderdommen og hungersnøden og problemene vi har hatt, bare fordi Guds Ord ble feilsitert, forårsaket alt dette, vil Han da unnskyldte det i endetiden hvis vi feiltolker Det igjen?

⁶⁶ Så, dere ser, kristendom er en viktig ting. Hvis det kostet alle disse seks tusen årene med problemer, fordi ett Ord ble misbrukt, så kommer vi ikke tilbake med å misbruke ett annet Ord. Det må stemme nøyaktig med Ordet, uten noen sin tolkning, bare det Ordet sier! Så mange menn kommer sammen og de sier det betyr *dette*, og de blir enige, og andre vil si *dette*. Men Det sier, "Dette er Det!"

⁶⁷ Hvis Gud skal dømme verden ved menigheten, da hvilken menighet er det? Hvis Han skal dømme den ved en nasjon, hvilken nasjon er det? Han skal dømme verden ved Ordet, Bibelen. For, "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss." Det var Kristus, var Guds Ord gjort kjød, talt gjennom mennesket.

⁶⁸ Nå, i Åpenbaringens Bok, sier Han, “Dersom noen tar ett Ord ut herfra, eller legger ett ord til Det, skal han bli tatt, hans del, ut av Livets Bok.”

⁶⁹ Så dere ser at det ikke bare er, “Vel, jeg tror *dette*, men jeg vet ikke om *det*.” Du må tro Det hele. Kanskje du ikke har nok tro til å stå opp for Det, men ikke prøv å stå i noen andres vei.

⁷⁰ Jeg har ofte sagt at jeg skulle ønske jeg hadde tro, når livet mitt er over, til å reise som Enok, ikke dø, men bare ta en ettermiddagstur og dra hjem til Gud. Jeg skulle gjerne gjort det. Men hvis jeg ikke har den slags tro, vil jeg ikke stå i noen andres vei som har den slags tro. Skjønner?

⁷¹ Nå, er vi i aftenstiden. Og budbærerene ned gjennom tidsalderen. . . Vi finner ut at i begynnelsen når en budbærer ble sendt, å—å mistolke Hans Ord eller å tvile på ett Ord, det var total tilintetgjørelse og Evig atskillelse fra Gud, å mistolke budbærerens Ord. Og den første Budbæreren var Gud Selv. Og det. . . Alle andre budbærere har vært Gud som har talt gjennom mennesket, siden, som er Guds Ord, for det var intet menneske da som Han kunne tale gjennom men bare den Han talte til. Men siden Han har skapt mennesket og forløst mennesket, har det vært Gud som har talt gjennom mennesket. Han gjør ikke bruk av—av en eller annen mekanisk innretning, men ved hjelp av mennesket, et menneske som er overgitt og innviet til Gud.

⁷² Hvordan vi kunne bringe det ned gjennom profetene, og Samson, og videre ned gjennom inntil denne nåværende tidsalderen. Det har alltid vært et individ med Gud. Nå, hver tidsalder, sa jeg, hadde sitt budskap og sin budbærer. Nå tar vi en annen tidsalder etter Edens tidsalder, bare for å få en liten bakgrunn. Nå, etter Edens tidsalder kom Noahs tidsalder. Nå da verden. . . vi var. . . jeg talte forleden kveld nede i Clarksville tabernakel, over et emne om endetidens tegn. Og så forleden kveld, tirsdag kveld, om å identifisere seg med Jesus. Og nå denne morgenen om endetidens evangelisten, evangelisering, unnskyld meg.

⁷³ Nå, rett før syndflodens ødeleggelse og tiden med oversvømmelse, vel, finner vi ut at de hadde en bedre sivilisasjon enn vi har i dag. Jeg tror de hadde kontroll på atomkraft. Jeg tror det var det som rystet verden fra sin bane. Jeg har stått i British Ice Fields; som gravde ned fem hundre fot, og hentet ut palmer, der hvor det pleide å være palmer, og mange hundrevis av år siden. Og vi har lært og vet at verden stod rett opp og ned. Men, og de hadde slik mekanikk, og slik vitenskap at de kunne bygge en pyramide, sfinx, og så videre, som vi ikke kan produsere i dag. Vi har ikke noe maskineri som kan løfte de blokkene så langt, ser dere, uten å bruke atomkraft; bensinkraft klarer det ikke, og elektrisk kraft klarer det ikke. Men det var en annen tidsalder mye smartere enn vår tidsalder.

⁷⁴ Og i den tidsalderen, kalte Gud en mann som het Noah, bare en vanlig mann, bonde, fordi han ble funnet gudfryktig i sin generasjon. Og Gud handlet med den ene mannen angående “bygg en ark,” fordi, synden, vi legger merke til at på den tiden at “Menneskenes døtre,” sier Bibelen, “så . . . Guds sønner så menneskenes døtre.”

⁷⁵ I diskusjoner, er det mange av skribentene som tror at det var Guds sønner som de falne englene presset seg inn i ånd. Jeg forstår ikke hvordan en mann kan tro det. Det ville gjøre ham til en skaper, gjøre satan til en skaper. Satan er ingen skaper, satan er skapelsens forderver, ser dere, alt. En løgn er bare sannheten fortalt feil. En utroskap er den rette handlingen feiltolket. Skjønner? Og det er nøyaktig hva synd er. Satan kan ikke skape, han kan bare forderve det som har blitt skapt.

⁷⁶ Så det var Guds sønner, som var Sets sønner fra Guds slekt, gjennom Adam; og Kains døtre, satan, “Og da de så at de var pene, vakre.”

⁷⁷ Og vi legger merke til i dette, at når en tar frem bilder fra noen år tilbake, la oss si hundre år tilbake, hvordan kvinners skjønnhet har kommet forbi skjønnheten som pleide å være i kvinner. Om du vil lese 1. Mosebok 6, vil du finne et vakkert bilde av det der. De var vakre. Og kvinner i dag er mye penere enn de var før. Det er på grunn av deres klær og deres moderne moter. Det er det som bringer dem frem.

⁷⁸ Jeg fikk et bilde av Pearl White, var da Scott Jackson drepte henne, stakk kniven inn i brystet hennes, den hemmelige elskerens, og den mektige nasjonen ble rystet med sangen til Pearl White. Hun skulle være den vakreste kvinnen i verden på den tiden. Men, hun ville ha vært et fortidsminne på gaten i dag, i forhold til noen av disse kvinnene.

⁷⁹ Eller, gå tilbake til Clara Bowes tid, da hun først startet skandalen med å rulle strømpene sine ned under knærne, og sa, “Rull dem, jenter, rull dem.” Jeg husker det fra ungdomstiden min. Og ta et bilde av Clara Bowe og sammenlign det med noen av skjønnhetene i dag. Skjønner?

⁸⁰ Og det er et tegn på endetiden. Jesus sa, “Som det var i Noahs dager, slik skal det være i Menneskesønnens komme.” Og de kler av seg hele tiden. Hva er det? Kains døtre. Det er grunnen til at vi blir sett på som grinebitere og fanatikere når vi prøver å forklare og fortelle Evangeliets sannhet om det. Men de blir stadig mer umoralske og går på gaten og—og oppfører seg slik de gjør, og innser ikke at de kommer til å måtte svare på Dommens Dag. Nå, en kvinne som kler seg uriktig, sexy, og kanskje du kan være så ren som en lilje for din ektemann, eller for din kjæreste, din guttevenn, men når synderen går forbi på gaten og ser på deg og du kler deg på den måten, vil han lyste etter deg fordi du har vist deg frem for ham på den måten.

⁸¹ Det er ikke ungene som trenger piskingen, det er pappa og mamma, for å tillate dem å gjøre slik. At, det er ikke ungdomskriminalitet, det er foreldrekriminalitet. Og jeg tror en hel del talerstolkriminalitet, for de bare lar dem slippe unna og sier ingenting om det, når det er der i Ordet.

⁸² Nå, nå Bibelen, Jesus sa, "Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har" fortid, "drevet hor med henne i sitt hjerte, allerede." Og når den synderen går til dommen for å måtte svare for hor, vil det fly rett tilbake, "Hvem begikk du det med?" Med deg! Selv om du aldri har gjort handlingen, men Bibelen sier du er skyldig, allikevel. Hvem skal ha skylden da? "Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte." Alvorligheten av det!

⁸³ I Jeffersonville i dag, er nitti-ni og nitti-ni tidels prosent av kvinnene skyldige fremfor Gud. Hele nasjonen er på den måten. Hvorfor? Forsømmelsen på talerstolen, for å fortelle folket; og forsømmelsen i hjemmet, lar de unge damene gå ut på gaten og oppføre seg på den måten. Og de kaller det "helt i orden."

⁸⁴ Nå, det var nøyaktig det Noah måtte kjempe mot i sin tid. Menneskenes døtre var vakre, og Guds sønner så på dem. Ser dere, lysten kom igjen. Men Noah, åh, vi kunne ha stanset der i timevis. Men Noah var en rettferdighetens mann, gudfryktig, rettskaffen, og han ropte ut mot slikt. Og de kalte ham en gal mann. Spottere, sier Bibelen, at de spottet ham, gjorde narr av ham. Men han sa, "Det kommer en tid der en storm, vann kommer til å falle fra himmelen." Det hadde aldri vært noe regn. Og hans Evangelium stod ikke opp mot deres vitenskapelige teorier i den tiden, for det var ikke noe regn i himmelen.

⁸⁵ Og, i dag, har den vitenskapelige teorien til de moderne såkalte religiøse gruppene prøvd å bevise at denne velsignede Tingen som vi har, kalt den Hellige Ånd, bare er følelser. Ser dere, det står bare ikke opp mot deres vitenskapelige teori. Vel, jeg ville gjerne ha spurt dem om dette, hva får dem til å forandre seg? Hva får fyl liken til å stoppe å drikke? Hva får den prostituerte til å slutte med sitt onde liv? Hva får kreften og sykdommene til å forlate folket, og de døve, stumme, og blinde, og de døde til å oppstå? Forklar det. Er det følelser? Det har følelser med seg, ja visst.

⁸⁶ Alt som er levende har følelser, og alt som ikke har følelser er dødt. Unnskyld uttrykket, men jeg syns vi da burde begrave noe av vår følelsesløse religion, fordi den er død. Den har ingen følelser i seg. En hvilken som helst religion som ikke har følelser burde bli gravlagt, fordi, Det er følelsesmessig!

⁸⁷ Jesus, da Han kom inn i byen, ropte barna og dem alle, alle Hans venner, "Hosianna! Ham som kommer i Herrens Navn!" Og

den tids religiøse kunne ikke utstå det, det var for følelsesmessig. Han sa, "Hvis de tier stille, skal steinene umiddelbart rope ut." Skjønner? Noe må rope ut, fordi livet var der.

Noah hadde en fryktelig tid, men en dag tilslutt besto han prøvelsen.

⁸⁸ Og alle som går med Gud har prøvelser, troen din blir prøvd. Når du begynner å leve for Ham, så vil alle naboene snakke om deg, alt kommer til å gå galt for deg. Bare husk det, for det er Gud som prøver deg. Bibelen sier, "Enhver sønn som kommer til Gud må bli testet først, tuktet, oppdratt som et barn." Som min pappa oppdro meg når jeg hadde gjort noe galt, de hadde—de hadde de—de ti bud hengende over døren, det var en grein omtrent så lang; og herr Branham var en mann med en ganske god arm, og han tok oss ut og han oppdro oss. Og det er slik Gud gjør det. Han prøver, oppdrar deg som et barn, oppfostrer deg, fordi du er Hans barn; det er noe i fremtiden for deg, hjemme i Herligheten. Og Han oppdrar deg. Nå, enhver sønn som kommer må bli prøvd.

⁸⁹ Noah, et bilde nå på hans tidshusholdning, hadde en prøve, fordi Gud sa til ham at han skulle gå inn i arken, og da han gikk inn i arken, stengte døren seg selv. Og Noah fortalte uten tvil familien sin, "Følg med i morgen. Åh, døren ble stengt i kveld, men i morgen vil det være regn der oppe i himmelen." Husk, det hadde aldri vært det før.

⁹⁰ Og spotterne, kanskje noen av dem litt halvveis troende, sa, "La oss gå opp og stå. Dere vet, den gamle mannen kan ha hatt rett." De stod rundt arken, og ventet, vet dere, og tenkte, "Vel, nå, han kan ha hatt rett." Og de gikk opp. Og neste morgen, stod solen opp like så vakker, passerte over.

⁹¹ Dere vet, og uten tvil satt satan der oppe på toppen av den åpningen i arken, det vinduet, og sa, "Tror du fortsatt at du har rett?" Vel, det er slik djevelen gjør mot oss alle. Men så lenge Gud sa så, stå med Det! Det spiller ingen rolle hva, stå rett med Det.

⁹² Den andre dagen gikk, den tredje dagen gikk. Noah led seg igjennom. Men, til slutt, etter syv dager! Og det var den 17. februar da han gikk inn. Og så etter syv dager, så den morgenen da han våknet, buldret tordenen, og kjempestore regndråper falt overalt. De som hadde kommet opp og blitt en dag eller to, for å finne ut, sa, "Vel, vi vil gå og se om noe skjer," det var for sent da. De banket, de skrek. Gatene ble fulle av vann, begynte å stige oppover åssidene. Folk flyktet til høylandet. De prøvde å få dem på båter, og så videre, men hvis ikke båten var Gud-konstruert, rystet de store kraftige rystelsene av jorden på den tiden den rett ned under vann.

⁹³ Du sier, "En hvilken som helst! Bare så jeg har en religion, vil det være helt i orden." Nei, det er det ikke. Det må være

en Gud-konstruert erfaring i religion. Skjønner? Alt annet vil forgå. Jeg sier ikke dette for å være annerledes. Jeg sier det bare på grunn av kjærlighet, og vet at jeg—jeg kommer til å måtte svare på den dagen, og ansvarlig. Så hvis jeg bare sier det Han sier, så vet jeg at det er helt i orden. Men hvis jeg prøver å putte noen sine læresetninger eller teorier inn i det, kunne jeg—jeg ikke gjøre det, jeg har ikke noe tro på det. Jeg bare tror det Han sa.

⁹⁴ Legg nå merke til, etter en stund gikk det dypere, og til det høyeste. De banket på døren, de skrek, de gråt. Det hjalp ikke det minste. Kanskje noen få dager før, da de puttet dyrene inn der, kunne jeg høre noen av spotterne si, “Gå bare inn der med de stinkende dyrene dine. Bo med all din stank der inne hvis du ønsker det.”

⁹⁵ Det er akkurat som i dag, de sier det samme til deg. “Kom igjen, vær gammeldags hvis du ønsker det. Vi skal leve til fulle.” Gå videre, la det gå. Men, åh, broder, å være trygg i Arken, døren stengt! Det, det er tingen.

⁹⁶ Men Noah, i hans tid, det var vanskelig for ham i hans tidshusholdning, ser dere, fordi folket hadde aldri hørt om noe slikt, men det kom like fullt. Så finner vi ut på scenen, kom etter Noahs utfrielse og så videre, og jorden begynte å vokse igjen, og—og alt som pustet pust omkom. Og så finner vi ut igjen at det kom en tid, da, Gud førte Sine barn ut av Egypt, at Moses kom med loven. Det var så vanskelig for folket å forstå, men tidshusholdningen forandret seg til en lov. Og så etter at loven kom, prøvde Moses. . . Den var en læremester. Folk levde bare akkurat som de hadde lyst til, så læremesteren, loven, var, sier Bibelen, for å få folk til å innse at det var galt, så Han ga dem de Ti Bud. Det var litt av en forandring, og folket ønsket ikke å ta imot det. Ja vel.

⁹⁷ Så etter Moses, kom Johannes. Og etter Johannes, kom tidshusholdningen, han introduserte Jesus. Og da Jesus kom for å prøve å gi oss nåde, som var Gud i Ånden, i Åndens linje, manifesterte Hans kjærlighet, “For så høyt elsket Gud verden at Han ga Sin enbårne Sønn,” og Jesus var så annerledes og motsatt til loven, ser dere, men det var en annerledes tidshusholdning, en annerledes tid.

⁹⁸ Og da Jesus reiste, talte Han om denne Hellige Ånds tidshusholdning, Livet på innsiden, et Vitne om Ham om oppstandelsen. Jeg har mange Skriftsteder her, men jeg har rett og slett ikke tid til å gå inn i dem, jeg vil bare gi et kort sammendrag av dem. Ja vel. Det har alltid vært et faktum og en—en kamp, når en tidshusholdning forandrer seg fra en gammel tidshusholdning til et nåtidens Budskap, det har alltid vært en kamp med folket. De—de. . . Det er, selv om det alltid har vært etter Skriften. Men i løpet av den tiden der Gud gir

dem en tidshusholdning og noe å leve ved, eller noe å gjøre. Nå finner vi ut at umiddelbart etter at den tidshusholdningen er gitt, prøver verdens mennesker å finne noe å motarbeide det med, og noe som kan lage en menneskelagd sak ut av det.

⁹⁹ Etter at Noah hadde arken, og så rett etter det, bygde Nimrod, den bedrageren, et tårn, og sa, "Hvis oversvømmelser kommer, vil vi bare klatre opp og komme oss over det." Og så kom Gud med loven som bare...Ser dere, den tidshusholdningen var utløpt.

¹⁰⁰ Og da Jesus kom, også, etter loven, loven talte om Moses og...talte om Kristi komme. Men da Han kom, var de så faststivnet i fedrenes tradisjoner, de hadde sine læresetninger, de hadde sine måter, de hadde sine menigheter, de hadde funnet seg til rette, så det var så vanskelig for Jesus å prøve å ryste det riket (den menigheten) fra en læresetning, til å tro Ham. Og enda Skriftene spesielt talte om denne Ene hele veien fra den første Edens tidshusholdning, "Hans Ætt skal knuse slangens hode." Lovet Jesus gjennom hver enkelt av tidshusholdningene, og, da Han kom, gjenkjente de Ham ikke, fordi de var så bundet i sine læresetninger. Men allikevel var det den Skriftsmessige sannheten. Hver budbærer og dens Budskap forutsa den neste som skulle følge, hver gang. Moses, ble forutsagt av profetene, Moses forutsa Jesu komme. Moses sa, "Herren vår Gud skal oppreise en Profet slik som Meg." Hvor mange ganger har vi vært gjennom det i våre Budskap verden rundt, at den kommende Messias skulle være en Profet!

¹⁰¹ Det var derfor kvinnen med dårlig rykte, i motsetning til alle forkynnerne, så trodde hun Budskapet. Kvinnen i Samaria, da Jesus snakket til henne, sa Han, "Gi meg å drikke."

¹⁰² Hun sa, "Du har ingenting å dra opp med. Det er ikke skikk og bruk at Du ber meg, en samaritansk kvinne." Og samtalen fortsatte videre.

Så sa Han, "Gå og hent din mann og kom så hit."

Hun sa, "Jeg har ingen."

¹⁰³ Sa, "Det er riktig, du har hatt fem, og den du lever med nå er ikke din."

¹⁰⁴ Hun sa, "Sir, jeg ser at Du er en Profet. Nå, vi vet at det kommer en forandring av tidshusholdning. Det skal komme En Som skal være salvet, som kalles Messias, Guds Kristus, og, når Han kommer, vil Han være den Profeten." Så mye mer visste den kvinnen enn alle predikantene på den tiden! Ja. Og hun i hennes forfatning, ser dere, hun forstod Skriften. Bare, en stakkars liten kvinne, vært gift med fem ektemenn, og levde med den sjette, og allikevel visste hun mer om Skriftene, fordi hun tok Det for det Det var. Og hun sa, "Når Han kommer, vil Han være en Profet."

Hva sa Jesus til henne? "Jeg er Ham."

¹⁰⁵ Og hun forlot vannkrukken sin og løp inn i byen, sa, “Kom, se en Mann Som fortalte meg alt det jeg har gjort. Er ikke det selveste Messias?” Ser dere? Det var Ham.

¹⁰⁶ Nå, ser dere, hun—hun visste at Han skulle komme, fordi profetene og Skriften hadde, på Moses’ tid, og profetenes tid, og hele veien tilbake i hver enkelt av de tidshusholdningene, hadde sagt, “Han vil komme, og det er slik Han vil være!” Åh, du store!

¹⁰⁷ Hvis folket bare kunne se det i dag, da ville de vite hvilken tid vi lever i. De ville se at det er Guds løfte for denne tiden. Gud sa det ville bli på denne måten. Det er ingenting som er galt, Guds store klokke tikker helt nøyaktig den rette tiden. Og, til og med ifølge vitenskapen, er den tre minutter før midnatt. Så, dere ser, slaget kan komme når som helst. Og det har gått to eller tre år siden de sa det. Ser dere, vi er ved endens tid. Men, ser dere, vi har forandret tidshusholdning fra den gamle menighetstiden der tilbake der den dystre tiden var, bare bli medlem av en menighet og sette navnet sitt i boken; inntil Aftenslyset, restaurasjonen, tilbakekomsten av den Hellige Ånd på jorden, en ny pinse, et nytt tegn, noe nytt skulle skje. Og folket tror Det ikke, fordi de er så faststivnet som de var på Jesu tid. Skjønner? Han fortalte om denne tiden. Da Han var her på jorden, kom Han nøyaktig i henhold til Skriften; så forutsa Han at *denne* tiden skulle komme.

¹⁰⁸ Nå, nå ønsker vi å tenke på et annet her. Jeg har . . . Hvis dere ønsker å lese noe av det, Matteus 24. Jesus fortalte om denne tiden, Han sa at jødene ville bli samlet igjen i den siste tid. Han sa, “Når dere ser fikentreet skyter knopper, da vet dere at tiden er for hånden.” Han sa, “Det vil bli en tid med forvirring, nød blant folkene, havets drønninger; menn vil dø av hjerteproblemer, hele tiden.” Det er ikke iblant kvinnene, nå. Det er iblant mennene. Jesus sa aldri kvinnene; “mennene.” Se på plagen! Og i den tiden hva ville skje! Det ville bli endetidens tegn, “Hjarter som svikter, frykt, forvirring.” Åpenbaringer, da Det talte, talte profeten om denne tiden, han sa at det ville komme en tid da menigheten ville bli lunken, Laodikea Menighetstid i de siste dager. Skjønner? Hva er det? Det er Jesus (den siste tidsalderen) som forutsier enden på denne tidsalderen.

¹⁰⁹ Helt nøyaktig som i Eden, som tilbake i Noahs tid, og tilbake i Moses’ tid, tilbake i lovens—lovens tid, og så en nådens tid, og nå i aftenstiden. Det er mange andre der hvis vi—vi hadde tid, men jeg har akkurat hoppet over dem fordi vi ikke har tid. Hver enkelt sier hva som vil være i den neste tidsalderen, men menigheten blir så kirkeaktig med sine læresetninger, med sine dogmer, og sin påtatte tro og sine menneskelagde teorier, inntil de går glipp av Ordet. Nå kan dere se hva endetidens evangelisering kommer

til å bli. Skjønner? Hva er det? De som kommer med Det kommer til å bli kalt gale. De vil være så annerledes! De var det i Noahs tid, de var det i alle tider. Satt utenfor sine menigheter fordi de trodde på Jesus, alle som lyttet til Ham måtte bli bannlyst fra sin menighet. Skjønner? Men Han hadde den tidshusholdningen, det var Hans tid, Sønnens tidshusholdning.

¹¹⁰ Nå, finner vi også ut at den mektige Hellige Ånd profeterte om det. Hvis du vil skrive noen av disse Skriftstedene ned, Matteus 24, og så Andre Timoteus 3:1. Den Hellige Ånd taler om en stor intellektuell tidsalder i endetiden. Visste dere det? Hvorfor er det?

¹¹¹ Joseph, du har reist med meg mye her i nasjonen og du har hørt om møtene utenlands. Jeg reiser til utlandet og har hundre og femti, to hundre tusen, fem hundre tusen, og folket bare. . . Bare en ting, som dere ser skjer hver dag, mens møtene går videre, knapt, her i tabernaklet; opp til ti, tjue og tretti tusen vil falle på sine knær. . . ned på sine knær, for å lovprise Gud. De ser Det. Hva er i veien, det skjer ikke i Amerika? Det er den intellektuelle tiden. De vil ha noen som ikke taler om dom, ikke om disse tingene, fordi det tar fra dem fellesskapet med deres klubber og—og deres losjer, og—og de ugudelige tingene som de tilhører. Derfor, hvis pastoren deres ville nevne noe som dette, ville diakonstyret få fjernet ham, og sette inn noen andre, en eller annen ung ricky eller noe. Dere vet hva jeg mener.

¹¹² Unnskyld det, ser dere, jeg—jeg mente ikke det, ser dere, men jeg noen ganger blir jeg over-ivrig, antar jeg. Men jeg mener. . . Ricky er helt i orden. Jeg bare liker ikke navnet, det er riktig. Men hvis du slår det opp i numerologi, ville du gitt et nytt navn til barnet ditt. Ja, sir. Nå, Ricky eller Elvis, eller noe slikt, åh, bevare meg vel! Så, åh, likevel, nå, dere ser de må. De hadde ikke de navnene før i tiden, det må komme. Dette er tidsalderen for at det skal være her. Ja visst. Helt riktig.

¹¹³ Nå, “Og nå sier Ånden.” Lytt nå, jeg siterer for dere fra Skriften.

Og Ånden sier uttrykkelig, at i de siste tider, ser du, siste tider skal noen forlate troen, og vende sin oppmerksomhet mot forførende ånder. . . demoners læresetninger; og så videre, ser du.

¹¹⁴ Se hvordan de ville være, “Oppfarende, oppblåste,” viktigperer. Unnskyld det, men dere vet hva vi kaller en viktigper, gateuttrykket nå. Vi forstår det alle bedre ved å si det på den måten. “Oppfarende, oppblåste, og elsker sine lyster høyere enn de elsker Gud.”

¹¹⁵ Jeg stod der i går, og så på det svømmebassenget rett nedenfor oss. Og, jeg undret meg, da en mann, som er

en søndagsskolelærer, sa til meg, “Det burde ikke ha vært i Bibelen, der Jesus spytter.” Sa, “Det var imot hygieneforskriftene da Jesus spyttet og lagde, tok Sitt spytt.”

¹¹⁶ Han stod, og snakket, den originale greske sier “Han spyttet på bakken.” Snakket til denne mannen, og spyttet på bakken. Da Han var ferdig, tok Han Sin hånd, bøyd Seg ned, og plukket opp spyttet med jord og gned det på øynene hans, og vasket det på øynene hans, og sa, “Gå, og vask deg i dammen Siloa (sendt) og dine øyne vil bli åpnet.” Og han gikk og vasket seg, hans øyne ble åpnet.

¹¹⁷ Så denne karen sa til meg, “Det ville ikke ha fungert i dag. Det er imot hygieneforskrifter, helseforskrifter.” Og så tar den samme mannen sin familie, kone og alle barna ned der til svømmebassenget hvor alle kvinnene og mennene, og i vannet i perioder av måneden som de ikke skulle være i, og alt det. De går ikke inn på toalettet noen ganger, og—og alle dem skitne kroppene og skitten der inne, og de spruter det gjennom munnen, og øynene, og slike ting. Og så si at Jesus spyttet på bakken og fikk en mann til å se!

¹¹⁸ Jeg fulgte en liten gutt derfra her om dagen, han sa, “Jeg svelget noe av det vannet,” sa, “Jeg er syk som en hest. Jeg—jeg drar hjem.” Den lille karen sitter kanskje her nå, som bor i en campingvogn to eller tre kvartaler nedover gaten, hvor jeg fulgte ham til, sa, “Jeg vil aldri gå inn der igjen.”

¹¹⁹ Men likevel kalles det “moderne sivilisasjon.” Ser dere hvor dere kommer? Det gamle ordtaket om å “spy ut en mygg og svelge en kamel,” ser dere. Jeg er bare ivrig etter å møte ham nå. Nå, der har dere det. Bør holde seg unna de tingene, ser dere.

¹²⁰ En intellektuell, “oppfarende, oppblåste, som elsker sine lyster høyere enn de elsker Gud.” Jeg siterer Skriften. Den Hellige Ånd taler med klare ord at dette ville skje i endetiden. “Oppfarende, oppblåste, har en form for gud- . . .” Vel, først, “De vil være tøylesløse, og forakte de som har rett,” hate de som tror Ordet. Ser dere dem? De er ikke enige med disse tradisjonelle læresetningene og slikt, så de hater dem.

¹²¹ Som de fariseerne og saddukeerne, de hatet Jesus. Hvorfor? Fordi Han—Han motsa deres læresetning. Skjøner? Ikke at Han ønsket å være annerledes, men, Han måtte leve, Han var Ordet, det levende Ordet som levde. Han sa, “Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke.” Skjøner?

¹²² Vel, det samme er i dag. Hvis en mann forkynner disse tingene, og det ikke skjer, så er det galt, fordi Skriften sa det ville skje. Så hvis det skjer, så er det rett; ikke mannen som har rett, men Ordet som har rett. Nå, men dette er tilstanden vi er kommet inn i i dag. Ser dere, venner, det er så fornuftig. Ser dere det? Jeg bygger opp her for å viser dere klimaket her i endetidens evangelisering.

¹²³ Legg nå merke til i denne tiden, intellektuelle tidsalderen, “Oppfarende, oppblåste, elsker sine lyster høyere enn de elsker Gud,” blir hjemme på onsdag kveld for å se på noen av dem gamle vulgære programmene, “Vi elsker Susie,” eller “Lucy,” eller hva alle de greiene er, kvinne gift dusinvis av ganger og bor med en mann, og de bor. . . Og, åh, du store, alle sammen er gift og skilt, og gifter seg og skiller seg, og du gjør dem til avguder, som guder. Men du blir heller hjemme og ser på det enn å være med på bønnemøtet. “Elsker sine lyster høyere enn de elsker Gud.” La en ballspillkamp komme til byen, eller the Colonels og Giants, eller hva enn det var som skulle møtes her et eller annet sted, så stenger de menighetene for å være med på det. La Elvis Presley komme ned her på gaten, med gitaren sin, og begynner å svinge den frem og tilbake, eller noen av dem karene, på en onsdag kveld, så ville bønnemøtet vært stengt. “Elsker sine lyster høyere enn de elsker Gud. Oppfarende, oppblåste, tøylesløse, voldsomme, og forakter de som er gode. Har en form for gudsfrykt!”

Du sier, “De er kommunister.” Nei, det er de ikke.

¹²⁴ De er menighetsmedlemmer, har en form for gudsfrykt. Men hva? Fornekter dens Kraft! Har en form for Gud, men sier, “Gud gjør ikke disse tingene. Ser dere, det er ingen Kraft i det, du bare tar imot og gjør *dette, det.*” Ser dere, ingen livsforandring, ikke noe, det er bare—bare vær medlem av menigheten.

¹²⁵ “Har en form for gudsfrykt, men fornekter dens Kraft. Slike skal du vende deg fra,” sier Bibelen. “For dette er av det slaget som går fra hus til hus, og leder uforstandige kvinner nedtynget av synd, og drives av mange slags lyster.” Det er nøyaktig hva Bibelen sier. Nå lever vi nøyaktig i den tidsalderen. “Men gjør du en evangelists gjerning, fullfør din tjeneste.” Ser dere, der er det.

¹²⁶ Nå, ved disse budbærerne og vitnene som vi ser, finner vi ut hva slags gruppe vi er i. Se hva slags gruppe du er i denne morgenen. Se hva slags gruppe vi er i. Ja, Han sa, på *denne* siden, vil disse tegn følge dem som tror, de vil bli spottet og hånet som i Noahs dager. Og *her* vil denne andre gruppen komme bak her og gjøre narr av dem, oppfarende, oppblåste, og har en form for gudsfrykt, og fornekter akkurat det du bekjenner. Så du kan—du kan se hva slags gruppe du er i, ser dere, disse sanne dagens budbærere! Jesus forutsa at *det* ville være satan med sitt budskap. Og Hans budbærer ville ha *dette* i virksomhet, disse tegn skal følge dem som tror. Ser dere, satans budbærere ville ha en form for gudsfrykt. Hans budbærere ville ha disse tegn, å ta slanger i hendene, drikke dødelige ting, kaste ut djevler, legge hendene på de syke, motta dåpen i den Hellige Ånd, tegn og under. Nå, vi er i én av gruppene, og vi er i endetiden. Åh, du store!

¹²⁷ Ikke rart profeten Jesaja sa, "Hele legemet er sykt og full av råtne sår, alt mulig." Hvor kunne vi gå? Hva ville vi gjøre hvis vi alle samlet oss sammen? Det ville gjøre det verre enn noen gang, ser dere, det ville være alle slags mulige ting. Som de prøver med Kirkenes Verdensråd, det vil aldri fungere, de har ateister, vantro. "Og hvordan kan—hvordan kan to gå sammen," sier Bibelen, "uten at de er enige?" Skjønner? Og det er ikke to av dem som vil bli enige.

¹²⁸ Frelse er en individuell sak mellom, ikke en menighet, men mellom hvert individ og Gud. Å vandre med Ordet! Ja. Hør her, broder, som vi ser. Og jeg vet jeg begynner å bli fryktelig sen.

¹²⁹ Legg merke til, det store blinkende røde lyssignalet på Hans Komme er nede. Vi vet det. Jeg kunne bare ha tatt mange Skriftsteder her som jeg har skrevet ned for å vise dere, hva, vi er i endetiden. Jødene har kommet tilbake til Palestina, fikentreet har skutt knopper. Menns hjerter svikter av frykt. Kvinnene, de utskeielsene de er i, hvor jeg kunne ha gått tilbake i Åpenbaringen og vist dere at denne nasjonen her er preget av kvinner, kvinnens nummer, nummer tretten. Vi hadde, til å begynne med, tretten kolonier, tretten striper, tretten av alt, tretten stater, alt, tretten, tretten stjerner på dollaren, alt er tretten og en kvinne.

¹³⁰ Da jeg for ikke lenge siden stod i Sveits, og jeg pratet. En kvinne sa, "Jeg, vi ønsker å komme over til Amerika så vi kan få den friheten som kvinnene der." Jeg fortalte dem hva de gjorde. "Nei," sa de, "vi ønsker ikke det, da." Skjønner? Skjønner?

¹³¹ Men det er Amerika. Vi kunne gå tilbake og vise det rett her, at det er ment for å være i denne nasjonen som kommer opp der det ikke er noe vann, ikke noe folk. Kommer opp som et lam, har to små horn, borgerlig og kirkelig makt, men de forener seg sammen gjennom politisk makt, en ny president får vi, bringer Rom inn igjen.

¹³² Jeg vil at noen skal fortelle meg, en hvilken som helst teolog eller noe annet sted, hvor Bibelen noen gang forutsier at kommunismen vil herske over verden. Ikke frykt kommunismen, det er ingenting i den. Det er en falsk ting som Gud bruker til å tukte nasjonene med, tukte nasjonen. Ja visst. Bibelen sier at Rom vil herske over verden. Se på kong Nebukadnesar, hans drøm, hans visjon, Daniels tolkning, hvordan hver enkelt av de rikene og tidshusholdningene traff helt perfekt, og rett ned til enden der var Rom. Så, det kommer til å være Rom. Det kommer ikke til å være kommunismen, de er bare—de er bare gallionsfigurer. Det er alt. Det vil aldri komme noen steder. Nei, det vil de ikke.

¹³³ Som Joseph nettopp sa, "Afrikas hjerte, de fattige hedningene der nede skal ikke herskes over. De har allerede

blitt hersket over.” Det er det som er i veien med dem i dag, de har blitt hersket over. De vil ha kjærlighet, de vil ha Gud. Og siden kommunismen er ugudelig, så vil de aldri ta imot den. Så visst ikke, nei.

¹³⁴ Det røde lyset blinker. Signalet er nede. Hans komme er for hånden. Åh, du store! Jesaja, det 60. kapitlet og det 2. verset, sier, “Mørke skal dekke jorden, og belgmørke skal dekke folket.” Og det er helt riktig.

¹³⁵ Endetidens budbærer og Budskapet burde imøtekomme endetidens forhold. Synes ikke dere det? Dette Budskapet kunne ikke ha blitt forkynt for førti år siden. Nei, endetidens Budskap og budbæreren er nødt til å passe. Der tilbake i de dagene de hadde, ville det sannsynligvis ikke ha fungert. Men det må mestre endetidens forhold. Bli omvendt, tro Evangeliets tegn! Det er dagens Budskap. Vask deres sjeler i Lammets Blod og tro Evangeliet, at endetidens tegn er her, Evangeliets såkorn har funnet sted.

¹³⁶ De snakker så mye om reform, jeg vil være med dem på den, som den evangeliske reformen. *Reform* betyr “å bli rensket ut.” Så jeg syns vi trenger en masse utrenskning, av vår vantro, og tro Evangeliet. Det er riktig. For mye av vår mistenksomhet og undring. Reform! Selv det vanlige ordet i den greske oversettelsen som sier *omvend dere*, betyr “reform.” Og *reform* betyr “å rense ut,” alt tilbake, fortiden, og tro Evangeliet i Dets kraft og manifestasjon. “Disse tegn skal følge dem.”

De sier, “Bare til den tidsalderen.”

¹³⁷ Han sa, “Inntil verdens ende.” Nå, noen har rett. Hvis en mann som er en vantro sa at det bare var for apostlene, og Jesus Selv sa, “inntil verdens ende,” så tar jeg Hans Ord for det. Det er riktig, Det er riktig!

¹³⁸ Gud vil at Hans folk skal være atskilte fra vantro og de som er vantro. Så mange av dere gjør feil i dette, noen ganger lar dere barna deres leke her ute med en liten Oswald. Skjønner? Jeg mener ikke å være annerledes nå, og stiv, og så videre, og være en eller annen fanatiker. Jeg mener ikke det. Men du lar en. . . Vær sikker på hvem datteren din går ut med på kvelden. Skjønner? Kanskje du oppdro henne til en liten gudfryktig jente i menigheten, og før du vet ordet av det går hun ut med Oswald eller noen av dem, og—og han er en ateist, vantro, og livet hennes vil ende opp ødelagt og du vet ikke hvordan han er. Ser du? Så vil han gifte seg med henne, og se hvor barna dine er, barnebarna dine, så, dere ser. Vær forsiktige. Gud vil at Hans folk skal være atskilt.

¹³⁹ Les 2. Mosebok 34:12 en gang, og se hva Gud sa til Israel. “Når dere går inn i landet, rens ut alt som er der. Ikke ha én ting å gjøre med det.” Josva også, 23. kapittel og 12. vers, se

hva Josva sa, “Gud har ført dere til dette gode landet nå,” som Menigheten nå, “og har ført dere til dette gode landet. Setter dere pris på det?”

De sier, “Amen, vi setter pris på det.”

¹⁴⁰ Sa, “Nå er det en liten rest, disse vantro her ute, og ikke ha samfunn med dem. Ikke gå sammen med dem.” Ikke, søster, hvis den gutten ønsker å ta deg med til et barrom et eller annet sted, bare for å ta en vennskapelig liten drink, hold deg unna ham! Og det samme, dere gutter, til den jenta som ville gjøre det samme. Hold dere unna dem!

¹⁴¹ Nå vil du si, “Broder Branham er en gammel grinebiter.” Men en av disse dager vil du finne det ut. Hadde du gått langs den stien som jeg har gått langs, ville du—ville du visst at det er riktig. Ja, sir.

¹⁴² Hvor mange ganger har jeg sett, i bekjennelsen, der de unge jentene er kommet i—i vanære. Den flekken vil følge med henne til hun dør, og tingene som hun sier: En gang oppdratt i et fint kristent hjem, men her er hva som skjedde, hun gikk ut med denne gutten. Han var bare så søt og hun klarte bare ikke holde seg unna ham, og—og alt slik som det. Og, for det første, røkte han sigaretter og hadde en flaske i lommen sin, og de begynte å drikke, og der har du det. Skjønner? Og der er hun i vanære og slikt. Ah, det er en sørgelig ting. Du ser det på begge sider. Så bare hold dere unna, atskill deg! Vær hyggelig og god mot alle, men ta ikke del i deres synder. Hold deg unna det. Ja, sir.

¹⁴³ Og det har alltid, venner, vært lederne, hver gang gjennom forandringen av disse tidshusholdningene, som har rotet det til for folket. Det har ikke vært folket så mye, hvis Evangeliet hadde forblitt på talerstolen der Det hørte til!

¹⁴⁴ Som jeg talte for Bethany College der, lutheranerne. Han sa, “Broder Branham, hva mener du vi har?” Og jeg. . . han sa. . .

Jeg sa, “Vel, det er slik det er.”

¹⁴⁵ Han sa, “Hva er forskjellen mellom denne pinsen du snakker om og oss lutheranere?”

¹⁴⁶ Jeg sa, “Pinsemenigheten er den lutherske menighet som har gått videre. Det er helt riktig. Hvis dere hadde blitt der dere skulle ha vært, ville dere ha vært pinsevenner også.”

¹⁴⁷ Og vi snakker alle om som jeg hørte noen si denne morgenen, at “Alle menigheter, all—all gudsdyrking i begynnelsen, alle kristne kommer egentlig fra Rom.” Jeg vil at noen skal bevise det for meg. Jeg vedgår at alle denominasjoner kommer fra Rom. Men kristne begynte i Jerusalem.

¹⁴⁸ Så hvis det katolske hierarkiet vil at vi alle skal vende tilbake til kristendommens mor, vil jeg være enig med ham om det, la oss gå tilbake til pinsen og alle motta den Hellige Ånd. Jeg vil være enig med ham om det. At, det aldri kom fra Rom, Det kom fra Pinsen. Menigheten ble

ikke innsatt i Rom, den ble innsatt på Pinsefestens Dag. Ja visst, ikke under dogmene deres, men under dåpen i den Hellige Ånd. Det er det jeg prøver å si. Hvis vi går tilbake, la oss gå tilbake til begynnelsen av det; ikke tilbake til denominasjonen, da går dere til Rom, fordi de var de første som hadde en organisasjon eller en denominasjon, og den er moren til dem alle.

¹⁴⁹ Og Bibelen sier så, i Åpenbaringen 17, "Hun er en prostituert, selv, og en mor til skjøger, hennes døtre." Skjønner? Det er det Bibelen sier. Jesus Kristus sier at, "Den Romerske Katolske kirken var en prostituert, og alle hennes protestantiske døtre var skjøger med henne." Og Han sa, "Kom ut fra dem, Mitt folk, så dere ikke tar del i hennes synder; og Jeg vil ta imot dere, og dere skal være Mine sønner og døtre." Skjønner? Så der har dere det, ser dere, "Har former for guds frykt, og forneker dens Kraft," og så videre.

¹⁵⁰ Dere kjære metodister, hvordan dere hadde Guds kraft iblant dere. Jeg gikk og stod...Jeg hadde på meg Johns kappe da jeg var i London, England, for å be for kong George den gangen. Og de tok meg med opp der til Wesleys Kapell der han forkynte for femten hundre hver morgen klokken fem, før mannen dro på jobb. Satt der på en stol der han omvendte denne kjepphøye motstanderen, og jeg—jeg satt på stolen. Og stod der, og gikk opp på talerstolen hans. Og ba i rommet der han reiste til Himmelen. Jeg tenkte, "Åh, hvis John hadde visst hva metodistmenigheten har gjort, ville han ha snudd seg i graven." Når dere pleide å be for de syke og ha store tegn! Da John Wesley...stod der ute, jeg stod ved gravstedet, der det er et tre. Forkynte Guddommelig Helbredelse, den dagen, og hovedkirken i England, den angelikanske kirken, gikk og slapp... En flokk med medlemmer kom ned der og slapp løs en rev og en flokk med hunder, og spredte Johns forsamling. Lille gamle John veide aldri over hundre og ti pund noen gang i sitt liv, men han snudde seg og pekte, og han sa, "Din hykler! Solen vil ikke gå ned over ditt hode tre ganger før du ber meg om å be for deg." Og han døde den kvelden, med kramper i kroppen, og ba om at John måtte komme å be for ham. Og han døde. Skjønner? Åh, hvis dere metodister ville være metodister på den måten, ville dere være pinsevenner. Det er riktig.

¹⁵¹ Hva med dere baptister? Dere løper ned til kirken for noen få minutter, og forkytter pastoren over femten minutter ønsker dere å bannlyse ham. John Smith, grunnleggeren av baptistmenigheten, ba hele natten noen ganger, og gråt over folkets synder inntil øynene hans klistret seg sammen av gråtingen, og hans kone ledet ham til bordet og matet ham med en skje, frokosten hans. Kan ikke be femten minutter noe mer. Hva er i veien? Ser dere, dere har blandet tradisjoner inn i Det.

¹⁵² Budskapet går fortsatt videre. Israel fulgte Ildstøtten. Der Den stoppet, stoppet de. Der Den gikk, gikk de. Ildstøtten beveger Seg videre. Ja.

¹⁵³ Nå finner vi ut at det er lederne som gjør det. Lederne har alltid vært de blandede. Se på gamle Datan der tilbake på Bibelens tid, i Moselovens tidshusholdning. Han var den som ledet den blandede menneskemengden, Datan, det var Korah; da Gud oppreiste Sin profet Moses, og han hadde Herrens Ord. Han hadde to og en halv million mennesker der ute i ørkenen, og Jetro kom bort og sa, "Moses, det kommer til å ta livet av deg, byrden din er så stor." Gud tok en del av Hans Ånd og la Den på sytti eldste, og de profeterte. Det svekket aldri Moses det minste. Han, men Moses var fortsatt det siste svaret, fordi han hadde SÅ SIER HERREN.

¹⁵⁴ Du kan ikke gå under en gruppe menn. Jeg—jeg utfordrer hvem som helst å vise meg, når Gud noen gang brukte en gruppe med menn. Han bruker én mann. Helt riktig. Én mann om gangen, for to menn har to oppfatninger. Én mann! Helt riktig. Legg merke til nå, i hver tidshusholdning har det vært slik, hele veien ned gjennom, har det vært slik hver gang.

¹⁵⁵ Og der stod Moses. Og vet du hva Korah sa? Han sa, "Ja, Moses oppfører seg som om det bare er han som kan forkynne, at han er den eneste som har Budskapet. Åh, vi vet at Ildstøtten henger over ham, vi vet at Lyset er over ham, vi vet alt det, men han oppfører seg som om det bare er han som har Budskapet."

¹⁵⁶ Han mente ikke det. Han mente det ikke på den måten. Han prøvde å korrigere folket. Det er for mange idéer. Du må lytte til noe. Og hva skjedde? Gud sa, "Bare atskill deg fra ham, for Jeg vil sluke ham og hans forsamling i jorden." Og jorden åpnet seg opp og ild kom ut, og de gikk ned. Skjønner?

¹⁵⁷ Det blandede, lederne, lederne var det som forårsaket problemene iblant folket. Hvis det ikke var slik, kunne vi i dag ha kommet hit til denne byen og hver menighet og hver forsamling kunne ha kommet sammen. Ja, de ville ha hatt dette stedet, de ville ha hatt, åh, alle brennevinssjappene ville vært stengt. Ja, denne byen ville ha vært så tørr at en spritsmugler måtte ha fylt seg opp en halv time for å få nok fuktighet rundt seg til å spytte. Han...Ja, det ville skjedd! Åh, unnskyld meg, jeg burde ikke ha sagt det. Vent. Dette, det jeg mener er dette, vi er alle spredt. Det er lederne. Gud kan komme inn for å gjøre noe, og lederene av disse små gruppene er redde for at noe kommer til å gå tapt, så de vil bli...dra dem vekk fra Det, istedenfor å ta imot Guds Budskap. Det var lederne, i Noahs dager. Det var lederne, i Moses' dager. Det var lederne, i Jesu dager. Det er lederne, i dag i den Hellige Ånd. De blandede forsamlingene! De sier, "Åh, la kvinnene gjøre det. Hvorfor skriker du etter dem?"

158 Som jeg har sagt, her før tror jeg, noen sa til meg forleden dag, for jeg prøver alltid å få mine søstre til å komme på linje. Ser dere det, de er—de er skyteskiven. De har vært skyteskiven i enhver tidsalder. Satan brukte dem der tilbake i Edens Hage, og han brukte dem hver gang. Og når Bibelen peker ut Amerika og dets kvinner i de siste dager, så begynner jeg å hamre løs på det. Og noen sa, “Broder Branham, folk anser deg som en profet.”

Jeg sa, “Det er jeg ikke.”

159 Han sa, “Men de anser deg som det. Hvorfor lærer du ikke menneskene hvordan motta store åndelige gaver? Lær dem ting hvis du. . . Gud handler med deg, vi vet det.” Sa, “Hvorfor lærer du ikke kvinnene istedenfor å alltid hakke på dem?”

160 Jeg sa, “Jeg har forkynt for dem i tretti-en år, og de er. . . Hvordan kan jeg lære dem, hvordan kan jeg lære dem algebra, når de ikke engang kjenner sin ABC? Hvorfor er det slik at de ikke engang vil kle og oppføre seg som kvinner? Hvorfor fortsetter de å gjøre det de gjør? Hvordan kan du lære dem åndelige ting når de ikke engang vil tro naturlige ting? Hvordan kan du lære dem de tingene?” La menigheten komme inn i den sfæren, og da kan de bli lært i den sfæren hvordan motta Guds gaver og hvordan manifestere gaver og slikt. Men den Hellige Ånd vil aldri la det komme før hjertet er rett og rede til å motta det.

161 Så, Gud står der som et stort trykk. Ikke redd for at det vil bli for mange av dem. Du kan ikke bruke opp Gud. Kan du forestille deg en liten rotte omtrent så lang, liten mus under de store kornlagrene i Egypt, si, “Jeg bør spise ett korn om dagen, jeg kan gå tom før neste høst”? Kan du forestille deg en liten fisk omtrent så lang, svømme ut midt i havet, si, “Jeg bør drikke sparsomt av dette vannet, fordi, du vet, det kan gå tørt en gang”? Åh, du store, det er å prøve å uttømme Guds godhet og nåde til Sitt folk! Han ønsker å velsigne deg. Han er rede, Han presser. Kan du forestille deg å ta alt vannet på jorden, havene og alt, og presse det ned i et fire-fots rør og helle det oppi der? Trykket ville være på bunnen av det, og prøve å finne en liten sprekk å lekke gjennom. Det er likt trykket av den Hellige Ånd som prøver å komme ned over ethvert liv.

162 Men de vil ikke gjøre det, de elsker læresetninger og slikt høyere enn de elsker Gud. Du må gi slipp på verdens ting, og tro Gud. Det kan ikke fornektet, dere har sett det år etter år, og gang på gang. Og Joseph sa en gang, “Det slår aldri feil. Det må være Gud.” Skjønner? Og det er Guds løfte for tiden. Ikke meg; jeg er ikke Guds løfte. Jeg er en mann. Jeg snakker om Hans Hellige Ånd som er her. Det er løftet for tiden, “Hvor som helst, hvem som helst.”

163 Nå, vi finner ut at det var dem. Og, se, og vi kan for eksempel ta, Bileam. Bileam, han kom ned og lærte folket sin

doktrine, og de sa, “Hør nå her, vi er alle troende, vi er—vi er barn av Lots døtre, Moab der oppe.” Sa, “Vi er helt like alle sammen.” Og han blandet dem sammen, og forårsaket innbyrdes giftermål. Han fikk de pene moabittiske kvinnene, helt tiljålet, og kom ned her og sa til disse Guds sønner at de var—de var “helt like, når alt kommer til alt; Gud er alle rasers Gud, og alt er helt i orden.” Og han viet dem. Og Gud trakk skillelinjen, og fikk dem til å forlate sine hjem og alt. Hva var det? Ser dere det? Helt nøyaktig det som skjedde der tilbake før flommen, “Da Guds sønner så menneskenes døtre, de var vakre å se på, og de lystet etter dem og tok seg hustruer.” Skjønner? Samme tingen skjedde der.

¹⁶⁴ Og den samme tingen nå! Igjen er det den samme tingen. Dere burde se det. Hver generasjon forteller hva som vil skje i den neste. Her er det. Vi ser det. Vi vet at det er det samme, for Bibelen her erklærer at det er det samme nå som det var. Ja vel. Nå, og alt som teller, så klart, for tiden vi lever i.

¹⁶⁵ Nå, tidens kall, alt som teller iblant menighetene i dag, er medlemmer. Det er alt de vil ha er medlemmer. Nå, vi kjenner alle til baptistslagordet fra 1944, som sier, “Vi vil ha en million fler, ’44.” Vi kjenner vår kjære, elskverdige broder Billy Graham, vi ser hans plass i Skriften, hvor han går, hva han gjør. Men det er alltid, “avgjørelser, så mange tok avgjørelser.” Bare denominasjon, det er alt de ønsker. Skjønner?

¹⁶⁶ Det var slik det var på Jesu tid, den samme tingen. De var ikke onde menn. De var blinde. Det er alt. De var blinde for Sannheten. Jesus fortalte dem det, sa, “Dere blinde fariseere og saddukeere, alt dere gjør!” Hva sa Han dere gjør? “Dere skriftlærde, fariseere, dere er blinde!” Han sa ikke, “Dere er syndere.” De var syndere, det vi kaller synd.

¹⁶⁷ Nå, det vi kaller synd, “Å være utro, røke, lyve, stjele, slike ting, det er synd.” Det er ikke synd. Det er vantroens attributter.

¹⁶⁸ Bibelen sier, “Den som ikke tror er allerede fordømt.” Vantro mot Ordet, er synd.

¹⁶⁹ Se på de mennene, hellige. Nei, du kunne ikke sette en finger på dem, moralsk sett. Deres bestefar, og oldefar, og tipp-oldefar og tipp-tipp-tipp-tipp-oldefar var alle prester. De holdt loven og tradisjonene fra de eldste og fedrene, helt perfekt, ned gjennom generasjonen. Det var ikke én plett på dem. Hvis de hadde hatt det, ville de blitt steinet. Gode menn. Og Jesus sa, “Dere er av deres far djevelen!” Hvorfor? Fordi de ikke så Budskapet, Ordet. Han var der.

¹⁷⁰ Og de sa, “Vel, denne mannen prøver å splitte våre menigheter.”

¹⁷¹ Han sa, “Dere blinde fariseere og saddukeere!” Han sa, her er det Han sa, Han sa, “Dere farer over hav for å skaffe

en etterfølger. Alt det dere gjør for ett medlem! Og når dere bringer ham inn i deres denominasjon, er han dobbelt så mye helvetes barn enn han var da han var der ute.” Det er nøyaktig hva Jesus sa.

¹⁷² Og hvis det er noe som er urett og noe som er ugudelig, er å ta et gammelt konservativt menighetsmedlem som tror de er så gode, og ikke kan se gjennom noe annet enn sine egne briller. Jeg kritiserer ikke. Men, jo, jeg gjør det, også. Og, det er bare helt riktig. Og Jesus sa, “Du er dobbelt så mye helvetes barn enn du var da du begynte.” Og når vi tar menigheter, at uansett hvor mange medlemmer du får i menigheten, og ser dem gå til veddeløpsagentene og hesteløpene, og står her ute og kvinnene med shorts på, opp og ned gatene, og synger i koret, det er den største snublesteinen synderen noen gang kan få. Riktig. De forventer at de menneskene som kaller seg kristne lever et anstendig liv, er en annerledes person. Det er et forbilde. Det er en snublestein. Det er en hykler. Det er ti ganger verre enn du noen gang var. Det ville vært bedre for deg om du ble der du var.

¹⁷³ Det er da mannen kommer, sier, “Vel, de lever ikke noe annerledes enn jeg lever. Vel, så visst ikke. Jeg er, jeg er like god som de er.” Det er en snublestein. Det er helt riktig. Ser dem si, vel, en eller annen synder kommer bort og sier, “Jesus sa dette her.”

¹⁷⁴ “Ah, det var ikke, for det—det betyr ikke det. Det—det, Han mente ikke det akkurat der. Det var for en annen tidsalder.” Du vantro! Skjønner? Hva er i veien? Du legger en snublestein i den personens vei.

¹⁷⁵ Jesus, eller jeg mener i Salmene, sa David, “Sitt ikke i spotterens sete, eller stå i ugudeliges vei.” Skjønner? “Ikke sett deg selv i den ugudeliges vei på den måten eller sitt i spotterens sete, gjør narr av dem som har rett, og står rundt og sier at det var en form for gudsfrykt. Men den som har sin lyst i Herrens lov, han elsker å gjøre det, han skal være lik et tre som er plantet ved rennende bekker. Hans blad skal ikke visne. Og alt det han gjør skal han ha lykke med, det vil skje helt nøyaktig.” Det er en slik menighet Gud ønsker. Blinde ledere av blinde, utgjør, i disse siste dager, spottere som kommer, og så videre.

¹⁷⁶ Endetids-evangelistens Budskap er fra Malakias 4. Det er en restaurasjon. Budskapet og budbæreren, begge, vil måtte være en restaurasjon av Troen. Judas sa, i Judas Brev, bare omtrent tretti år etter korsfestelsen, han sa, “Brødre, med stor iver skriver jeg til dere om vår felles Tro, at dere innstendig må stride for den Troen som en gang ble overgitt til de hellige der tilbake.” Skjønner? Skjønner? Malakias sier, om de siste dager, den siste profeten i det Gamle Testamentet, at “Før den store og forferdelige Herrens Dag skal komme, vil Jeg sende Elias

profeten til dere. Og han vil restaurere barnas Tro tilbake til, eller barnas Tro tilbake til fedrene, rett før ødeleggelsens tid.” Hva er det? Det er et Budskap som går frem, et Budskap og en budbærer for den siste tid, det er ikke for å bringe dem til en læresetning, men for å rykke dem ut av læresetningene og bringe dem tilbake til den originale fedrenes Tro, pinsefedrene, der Menigheten skal være i de siste dager. Ikke de mosaiske fedrene, men pinsefedrene.

¹⁷⁷ De mosaiske fedrene var Malakias 3, “Jeg sender Min budbærer foran Mitt åsyn, for å rydde veien for Herren.” Matteus 11:6 sier det samme. Jesus vitnet om det da Han så Johannes, sa, “Hva gikk dere ut for å se, en mann kledd med fine krager, snudd rundt, og så videre? Ikke Johannes.” Han sa, “De som kler seg slik hører hjemme i kongers slott, og disse store denominasjonene, som kysser babyene, og vier, vet dere, og så videre, begraver de døde, og vier de unge, og så videre. De er der.” Sa, “Hva gikk dere ut for å se? Et—et siv som svaier med en hvilken som helst vind? Nei, ikke Johannes. Nei, nei, han svaier ikke da de kom imot ham.”

¹⁷⁸ Sa, “Du vil ikke få noe samarbeid hvis du drar dit.” Det spilte ingen rolle for Johannes, han dro allikevel. Skjønner?

¹⁷⁹ Sa, “Hva gikk dere ut for å se, en profet?” Sa, “Jeg sier, og mer enn en profet! Og hvis dere kan forstå det, dette er han det ble talt om av profeten, som sa, ‘Jeg sender Min budbærer foran Mitt åsyn, for å rydde veien,’” Malakias 3.

¹⁸⁰ Og i Malakias 4, for menighetstiden, sier Han, “Jeg sender dere Elias før den dagen.” Nå, det kunne ikke ha vært Johannes, fordi verden ble ikke brent opp der tilbake og de rettferdige gikk ikke ut på asken av de ugudelige. Nei. Det er denne tidsalderen, et Budskap som vil gå frem! Som vil hva? Restaurere Troen til folket, Menigheten i dag som er ute av alle disse ulike korrupsjonene og et forråtnet, sårt denominasjonslegeme, tilbake til en levende Tro og en levende Gud. Budskapet har pågått i årevis. Det er riktig. Det er på tide nå at vi burde ta imot og tro: endetidens evangelisering er for å restaurere. Joel sa det samme, “Jeg vil restaurere alle årene som slikkeren har ett.”

¹⁸¹ Hør her. Husk mitt Budskap nylig om Brudetreet, ser dere, hvordan de tok Jesus? Han var et Tre, Det som David så, et Tre plantet ved rennende bekker, Hans frukt i rett tid, det mest perfekte Tre. Og de kuttet Ham ned og hengte Ham på et menneskelagd romersk tre, til latterliggjøring. Men hva gjorde Han? Oppstod igjen på den tredje dag. Hva annet gjorde Han? Han satte frem et Brudetre, en mann og en kvinne som trærne som var i Edens hage, to trær. Ett av dem, livets tre, og ett dødens tre. Og hva gjorde Han? Han kom for å forløse dette treet. Så siden han forløste det, på Golgata, er Han klar for å plante henne nå. Åh, du store! Jeg begynner å føle meg religiøs

når du sier det, ser dere. For å restaurere Sitt Brudetre, det som skulle ha vært i Eden, men hun falt der fordi hun tvilte på Ordet. Men her kommer Han til å restaurere et tre som vil tro Ordet! Og da hun kom opp på Pinsefestens Dag, den originale Doktrinen, den originale Troen, hva begynte Rom å gjøre da? Sende en slikker, sende en gnager. Og hver enkelt tok sin del av frukten vekk, bladene og alt, og slukte det hele ned.

¹⁸² Men hva så profeten at, han sa, “Men Jeg vil restaurere det treet, sier Herren.” Hun begynte tilbake i reformasjonen. Hva gjorde hun? Organiserte seg. Gud beskar henne, rett i Johannes 14, kuttet all organisasjon bort fra det. Og hun kom tilbake til Wesley, hun organiserte seg. Beskar henne.

¹⁸³ “Men Jeg vil restaurere!” Hun kommer fortsatt. Nå hva gjør det? I aftenstiden vil det ikke være en organisasjon. Det vil være en—en topp. Hvor modnes frukten først? I toppen. Hvorfor? Solen treffer det. Og i aftenstiden er frøene plantet nå for et aftenstids-Brudetre. Når Livets Tre kommer tilbake til Brudetreet. Skjønner dere? Og Aftenslysene har kommet ut nå for å vanne og modne frukten som har vært på treet som har blitt plantet. Frøene er sådd. Skjønner? Aftenstiden. Så aftentids-evangeliseringen vil være kjennetegnet på Malakias 4, for å restaurere folkets tro tilbake til fedrenes Tro. Ja, sir. Tilbake til Byggesteinene! Amen. Tilbake til . . .

¹⁸⁴ I dag sier lederne igjen, “Medlemstall, medlemstall!” Som de sa der tilbake på Jesu tid, i den tidshusholdningen. Jesus sa, “Dere hyklere! Dere skriftlærde, dere fariseere, dere farer over hav for å få en tilhenger, få ett medlem, og når dere bringer ham inn er han dobbelt så mye helvetes barn enn han var da han begynte.” Og i dag vil de—vil de bruke milliarder av dollar og gjøre alt de kan for å skaffe et menighetsmedlem. Og, når dere gjør det, er han verre enn han var der ute. Du kan bare gjøre en hykler ut av ham, la mennene gjøre tingene, gå ut i verden igjen og le og gjøre narr av Evangeliet, og alt mulig slikt. Det er, ser dere, denne tids ledere som igjen sier, “Medlemstall, medlemstall, medlemstall!” Det, det er alt som teller i dag, er medlemstall, avgjørelser.

¹⁸⁵ Nå, det er slikt et stort ord i dag, “avgjørelser.” Jeg skulle ønske noen ville ta en avgjørelse om å tjene Gud istedenfor å bli medlem av en menighet. “Ta en avgjørelse, kom inn, sett navnet ditt i boken,” sender en hel stor folkemengde ned der, for å skrives inn. “Hva er ditt navn?” “John Jones.” “Tar du imot Kristus som din Frelser?” “Ja.” “Tror du at Jesus Kristus er Guds Sønn?” “Ja.” Satan gjør det samme, det samme. Bibelen sier han gjør det. Han tror og skjelver. Ja, sir.

¹⁸⁶ Men du skjelver ikke når du virkelig tror, du gleder deg, amen: “Alle de som elsker Hans tilsynekomst.” Som jeg sa at noen konstant forteller meg, sender meg brev, “Broder Branham, du skremmer livet av folk, når du forteller dem at enden kommer.”

Skremmer Menigheten? Du store, det er det mest fantastiske som kunne skje, Herrens Komme, endetiden. Jeg skulle ønske det var akkurat nå. Ja visst. Vel, det er det mest fantastiske jeg noen gang har tenkt på, å møte min Herre. Denne gamle kjødkappen vil jeg la falle, og stå opp og gripe den evige prisen, gå tilbake til en ung mann igjen, og leve for evig med min Herre, med hele mitt folk. Ja, du store! Jeg kan ikke tenke på kampen gjennom synd og prøvelser, og verking og smerte i dette gamle pesthuset her. Å forlate dette og gå til en—en rettferdighetens krone, ja, det er det mest fantastiske jeg noen gang har hørt om! Som apostelen Paulus sa, “Jeg har stridd den gode strid, jeg har fullendt mitt løp, jeg har bevart min tro, og nå ligger det en . . . Jeg har bevart *Troen*, og nå ligger det en rettferdighetens krone rede for meg, som den rettferdige Herre vil gi meg på den dag; ikke bare meg, men alle de som elsker Hans tilsynekomst.” Ikke *tror* Hans tilsynekomst; men “elsker” Hans tilsynekomst, slik en glede å vite at Han kommer! Ja visst! Ja, sir!

¹⁸⁷ Men i dag er det “medlemmer,” det er “avgjørelser,” det er “bring inn menighetsmedlemmer,” så mange medlemmer. Det er hva . . . Det er ikke aftenstids-evangelisering.

¹⁸⁸ Nå skal jeg stoppe bare et øyeblikk, og jeg ønsker bare å snakke til dere fra mitt hjerte. Jeg håper jeg ikke har—ikke har holdt på dere altfor lenge. Det er . . . Jeg har omkring syv, åtte minutter ennå, og jeg ønsker bare å snakke til dere fra mitt hjerte.

¹⁸⁹ Er ikke det sant nå, “Avgjørelser, bli medlem av en menighet. Forlat metodistmenigheten og kom og bli medlem av oss, baptistene. Eller, forlat baptistene og kom å bli medlem av oss, metodistene, presbyterianerne, lutheranerne”? Katolikkene tar alt, ser dere. “Medlem, medlem, medlem, medlem, avgjørelser, avgjørelser.”

¹⁹⁰ Hva gagner det med steinene hvis du ikke har en steinhugger til å utforme dem? Bekjennelser er steiner. Da Peter gjorde sin bekjennelse, sa Jesus, “Du er Peter, en liten stein.” Men hva gagner det med en stein hvis det ikke er en steinhugger der til å forme ham til en Guds sønn? Dere stabler bare opp en haug med steiner. Er det riktig? Det gagner ikke det minste. Skjønner? Vannet sliter bort steinen. Ser dere, det er riktig, det er folket. Hva gagner det med steiner hvis du ikke har en ekte steinhugger med et godt skarpt redskap til å forme ham inn til det passende stedet i Guds Hus? Bare ønsker å spørre dere, hva gagner avgjørelsene, hva gagner det å sette navnet sitt i boken? Hva gagner det å komme å bli medlem av en menighet, hvis steinhuggeren ikke er der som vil forme det og få dem til å slutte med *dette* og *det*, og skjære dem og danne dem om igjen på Denne måten, og få dem i rett skikk og danne dem lik kristne som sitter i Guds Hus, med tegn som følger de troende?

¹⁹¹ Det er endetidens evangelisering, å ta steinene og forme dem. Skjønner?

¹⁹² Hvilken nytte vil steinene ha hvis du bare stabler dem opp? Lar dem ligge der de er, kunne kanskje være litt mer til nytte der ute enn de er stablet opp sammen. Det kan være bruk for dem der ute, og ingen av dem er der ute. Ser dere, det er riktig. Stein er til ingen nytte uten en steinhugger.

¹⁹³ Jesus teller karakter, ikke medlemmer. Vet du det? Han teller karakterer. Gud har alltid prøvd å få én mann i Sin hånd. Det er alt Han trenger, er én mann, og Han vil gjøre Sitt verk gjennom årene. Bare tenk, Han kunne bare finne én rettferdig mann på Noahs tid. På Moses' tid, fant Han bare én rettferdig mann.

¹⁹⁴ Se på Samson. Ser dere, Gud kan bare bruke det du overgir til Ham. Samson var en stor sterk mann, han hadde en masse styrke. Samson overga sin styrke til Gud, men han ville ikke gi sitt hjerte. Han ga sitt hjerte til Dalila. Skjønner? Og det er slik det er med menneskene i dag. Åh, broder, de vil finne frem penger til å nedbetale gjeld, og slike ting, og bygge en større denominasjon, og så videre, men, når det kommer til å gi sitt hjerte, vil de ikke gjøre det. Det er riktig. Hva gagner . . .

¹⁹⁵ Peter hadde et sverd. Han trakk ut sverdet, skulle til å kutte av øret til ypperstepresten, og slikt som det, han gjorde det. Men da det kom til virkelig kristent mot, hadde han det ikke. Han trakk seg og fornektet Ham. Er det riktig? Han kunne kutte av øret til ypperstepresten med sverdet sitt, ja visst, han visste hvordan håndtere det. Men da det kom til presset og tiden for å stå på Guds Ord, hadde han ikke motet, og fornektet til og med at han kjente Jesus.

¹⁹⁶ Det er der det er i dag. Vi har mot til å bygge bygninger og legge millioner av dollar i dem. Vi har mot til å sette opp pipeorgler og plysjseter, og alt mulig, og gå ut og få tilhengere fra sted til sted, og få metodistene til å bli baptister, og så videre, frem og tilbake som det. Men når det kommer til kristent mot, å ta imot Ordet, Guds Budskap, og stå der på Det, er vi få. Så hva gagner det med steinene deres uten en steinhugger igjen? Er ikke det riktig?

¹⁹⁷ Gud ser etter karakter, ikke medlemskap. Karakter! Elieser, da han gikk for å hente Bruden til—til—til Isak, led han seg igjennom inntil han fant karakter. Husk, Abraham satte ham ansvarlig slik Gud gjør oss ansvarlige, det er riktig, vi forkynnere. "Let etter Min Brud!" Gud velsigne ditt hjerte. Jeg ser ikke etter medlemmer, jeg ser etter de rene av hjerte, ser dere, noen som vil tro Ordet.

¹⁹⁸ Elieser lette, og han tenkte, "Åh, jeg kan ikke gjøre dette selv. Det er for mye ansvar. Jeg innser ansvaret for å finne Isak. . . ." Hvilket, er bilde på Menigheten, vet dere, Kristus;

Rebekka, bildet på Bruden. Og Elieser gikk ned på sine knær og sa, "Gud, Du—Du bare må hjelpe meg." Og da han vendte seg til Gud, hjalp Gud ham. Han fikk tak i karakter.

¹⁹⁹ Kom tilbake til Ordet, broder. Kom tilbake til Gud. Ikke bry deg om denne menigheten du tilhører. Du kan være der hvis du vil, hvis de lar deg. Men, det første en må gjøre, er, å komme til Gud. Det er riktig. Dette er endetidens evangelisering. Ja, sir. Karakter!

²⁰⁰ Og da han fant ut, og så når Elieser fant karakteren som var i kvinnen, Rebekka, den vakre bruden til Isak, fortalte han henne om Isak. Og hun satte aldri spørsmålstejn ved en ting. Hun trodde budbærerens ord, og hun gjorde seg klar til å reise. Og de gikk, og spurte faren, han sa, "Bare spør henne, piken er gammel nok. Spør henne, la henne ta avgjørelsen."

²⁰¹ Hun sa, "Jeg vil gå." Til hva? En mann hun aldri hadde sett, ikke visste noen ting om. Men allikevel var hun villig, fordi hun var forutbestemt og forutvalgt til det. Helt riktig.

²⁰² La du merke til kvinnen som vasket Jesu føtter? Hun ba aldri om en velsignelse. Hun bare så det. Og der, prøvde den hyklerin å gjøre narr av Ham, nedverdige Hans karakter. Det er det de alltid prøver å gjøre, få Ham til å se liten ut. Noen mennesker, vet dere, de fulgte Ham bare for å gjøre det. De ville si, "Nå, hør her. Gode Mester, vi vet Du er en stor Guds mann, Du frykter ingenting. Skal vi betale skatt til Cæsar?" Skjønner? Alle de tingene! Slik, bare prøvde å finne noe å sverte Hans Navn med, skitne Det til. Og denne fariseeren inviterte Ham ned der til middag, den denominasjonen visste at de skulle invitere Ham dit, de hadde et jern i ilden et eller annet sted. Som en gambler ville ha sagt, "Et trumfkort i ermet." De hadde noe felles.

²⁰³ Når du ser noen som det, som hater deg, for Kristi skyld, og så tar de med deg inn, er det enten for å få en masse penger fra deg, eller gjøre noe, eller bruke deg på en eller annen måte. Skjønner? Det er ikke. . . De vil ikke tro Budskapet. De har deg der for noe annet. Tror dere ikke den samme Kristus skjelner den samme tingen i dag? Så visst, det gjør Han.

²⁰⁴ Men de tok Ham med inn der, og de sa, "Nå vil vi bevise det." Og satte Ham bak der og lot Ham komme inn stinkende, vasket aldri Hans føtter, ønsket Ham aldri velkommen. Satt der i det, for de gikk i de kappene, vet dere, hadde med seg inn der hvor hestene og slikt hadde vært langs veien i den tiden, de små gamle veiene. De reiste alle på samme måte. Den store kappen plukket opp stanken, og den var på Ham, og det stinket fra støvet og slikt på veien. En gammel stank, som på gårdstun og slikt. Og den var på Ham, da Han gikk til et gjestehus med flotte store chenille-teppene på gulvet, og alt. De hadde en slags salve, som de—de vasket ansiktet og vasket

føttene med, og ga dem et par soveromstøfler, liksom, og satte sandalene deres opp. Så kom han inn etter at han var pyntet og stelt, og ordnet håret sitt, og kom inn. Da møter du gjestene dine, og så—og så—og så hilser du—du på dem og klemmer dem. De klemte hverandre om halsen, og kysset hverandre på halsen. Skjønner? Som dere så Joseph og jeg for en stund siden la armene rundt hverandre, og klappet hverandre. Og de kysset hverandre på halsen. Men fariseeren, etter å ha invitert Ham inn dit, og der satt Han bak der, de vasket aldri Hans føtter, de gjorde aldri noe for Ham, lot Ham sitte der bare for å gjøre narr av Ham.

²⁰⁵ Men en fattig liten degradert prostituert, med noen få småmynter som hun hadde tjent der ute ved sitt beryktede levebrød, hun hadde sett Ham sitte der. Og de store tårene trillet nedover kinnene hennes. Hun gikk ned der og fikk tak i en alabastkrukke, med alle pengene hun hadde. Hun smøg seg inn på en eller annen måte og gikk bak der, og hun falt ned ved Hans føtter, og hun begynte å gråte, håret hennes falt ned. Og—og hun gråt og tok sitt. . . De hadde ikke noe håndkle til å vaske Hans føtter, og hun tok håret og tørket Hans føtter. Hvilket vakkert vann for Hans føtter, tårene til en angrende synder! Og hvis Han bare hadde beveget Sin fot, ville hun ha hoppet opp. Hun var ikke blitt bedt om å gjøre noe, hun hadde bare sett at det trengtes å gjøres.

²⁰⁶ Kan vi ikke gjøre det i dag? Du store, vi spør ikke om noe. Det trenger å bli gjort, Evangeliet trenger å bli forkynt. Om vi har en penny, eller hva, spiller ingen rolle. Jeg har aldri tatt opp en kollekt i mitt liv. Dette er et behov. Dette er en sak. Atskill deg, og menigheter hater deg, og alt mulig, og presser deg ut, og bare de få vennene du hadde. Men det er et Budskap. Det må frem, uansett. Jeg har aldri gjort meg bemerket på radio og store fjernsynsprogrammer hvor jeg måtte ha bønnfalt folk om penger. Jeg kunne ikke ha klart det. Jeg ønsker å være deres broder. Jeg ønsker å gå der Gud. . . Hvis det er fem mennesker her, dra dit. Dra over hit, hvis det er en million, Gud vil åpne en vei for meg til å dra. Det er alt. Bare leve det ved tro. Det er slik vi all burde gjøre. Og, takk Gud, mange av dem gjør det, ser dere, på samme måte. Det er sant, de gjør det.

²⁰⁷ Se på denne lille kvinnen. Jesus beveget ikke en fot. Se på denne gamle fariseeren som stod der nede, sa, prøvde å gjøre narr av Ham nå, sa, "Nå, hvis Han var en profet, ville Han ha visst hva slags kvinne som vasket føttene Hans. Skjønner? Han ville ha visst hva slags kvinne som var i nærheten av Ham. Ser dere, der er Han, det viser klassen Han har å gjøre med." Jeg er så glad for det. Ja. Han visste. "Se der hva slags klasse av mennesker som er sammen med Ham. Vi er de bærede. Vi er menighetsmedlemmene. Og, se, den synderen der ute sammen med Ham, den kvinnen, vi vet hvem hun er, hun går i gaten.

Hun er . . .” Dere vet hva jeg snakker om. “Så der, hun var den slags kvinne. Se, se, det er den typen mennesker som henger etter Ham.” Jeg er så glad. Jeg er så glad.

²⁰⁸ Det var det jeg var, vet dere. Jeg var av den typen mennesker, ikke god, synder. Og hver enkelt av dere er det samme, som ikke har kommet til Ham. Du kommer ikke bare for å være et medlem av en menighet, du kommer fordi det er noe som skal gjøres. Jesus trenger å bli tjent, noen burde være der. La oss gjøre det. Hun spurte aldri, “Herre, vil Du velsigne meg, vil Du gjøre *dette*?” Nei, hun vasket bare Hans føtter og tørket dem med sitt hår. Dere vet, noen av dere søstre må stå på hodet for å få nok hår til å tørke Hans føtter.

²⁰⁹ Og der falt hennes vakre krøller ned, og hun tørket Hans føtter. Og [Broder Branham lager en kysselyd—Red.] hun kysset Hans [Broder Branham lager en kysselyd.] føtter hele tiden slik. Jesus satt bare og så på henne. Han beveget Seg ikke en tomme. Etter en stund, da hun var ferdig, snudde Han Seg rundt.

²¹⁰ Der stod gamle Simon der borte med hele presteforeningen, og sa, “Ser dere! Ha! Ha! Det er Ham. Ser dere, der har dere det, det viser hva Han er. Han er ingen profet. Se på Ham!”

²¹¹ Han snudde Seg rundt og sa, “Simon!” Åh, jeg kan tenke meg at han var rød i ansiktet. Han sa, “Jeg har noe å si deg. Du inviterte Meg hit. Skjønner? Da Jeg kom inn døren, vasket Du ikke Mine føtter, du kysset Meg ikke velkommen, du salvet ikke Mitt hode. Du bare stod der, og prøvde å gjøre narr av Meg. Skjønner? Du brakte Meg hit inn for den hensikten. Og denne kvinnen, helt siden Jeg kom, helt siden Jeg kom, har hun vasket Mine føtter hele tiden med sine tårer, og tørket dem med sitt hår. Og hun har hele tiden, ikke kysset Min hals, men kysset Min fot.”

“Du forventet ikke noe, gjorde du søster?”

“Nei.”

²¹² “Men Jeg sier til deg at dine synder, som er mange, er alle sammen tilgitt.” Hmh—hm. Ja. Skjønner? Hele veien ned hadde hun ikke noe i det hele tatt, men bare en frykt for at hun ikke gjorde det rette, kanskje, men det trengtes å gjøres, men hennes lønn kom til slutt.

²¹³ Du kan høre meg forkynne disse Budskap. Du kan se den Hellige Ånd skjelne og gjøre store ting, og utføre mirakler. Du kan be, og det ville aldri skje. Fortsett videre, din lønn kommer til slutt. Ville ikke det være bedre akkurat der? Ja. Ser dere, gjør Jesus en tjeneste. Det er endetidens Budskap. Han hadde en Brud. Gud ser etter karakter. Og så etter at Elieser fant karakter, så var det neste å få henne rede til å reise. Det er det samme nå, broder, det samme nå. Endetidens Budskap er ikke der ute i Babylon.

214 Det var der jeg sa til deg, Joseph, da denne lille svenske broderen min stod der ute og la hodet sitt på skulderen min en dag og gråt som en liten baby. Han sa, "Broder Branham, Gud sendte meg hit, til Chicago, sa jeg ville se Chicago bli rystet en av disse dager." Og han sa, "Nå sender de meg vekk. De tar menigheten min rett vekk under meg, stor, fineste menigheten i Chicago." Sa, "De tar menigheten min, og her har de drevet meg ut. De stemte meg ut. Jeg vet ikke hva jeg skal gjøre."

215 Jeg sa, "Joseph, Gud lyver ikke." Jeg sa, "Du har sett Chicago bli rystet. Det begynte i New York City da jeg besøkte deg der borte, for de ville ikke samarbeide med deg, og ikke engang jeg ville dra." Og kjente ham ikke engang, men noe ved ham dro meg mot ham. Nå, jeg sier ikke dette på grunn av hans misjonsmøte i kveld. Men, det var riktig, jeg ble dratt mot Joseph. Jeg nektet å dra til Chicago, fordi de ikke ville la ham komme, ville ikke la ham komme inn i samarbeidet. Jeg sa, "Da drar ikke jeg heller."

Sa, "Du kjenner ham ikke."

216 Jeg sa, "Jeg vet jeg ikke kjenner ham, men Gud kjenner ham. Han er Guds tjener. Og, for meg, er han helt i orden."

Og så sa Joseph, "Jeg skulle ønske jeg kunne få se Chicago bli rystet."

217 Åh, du store! Forstår ikke at dens rysting ikke betyr den kanonføden der ute. Det betyr ikke det skrapet som vil bli ødelagt der ute. Menigheten blir rystet. Skjønner? Det var bare hundre og tjue ut av millionene, i den øvre sal, da rystelsen kom. Det er riktig. Ja visst. Det er en rystelse, det er folket. Det. . .

218 Hør her, da de hadde den store vekkelsen, denne Apollos, baptistpredikanten som ikke hadde mottatt den Hellige Ånd ennå, hadde aldri blitt døpt i Jesu Kristi Navn. Paulus reiste gjennom Efesus' øvre kyster, og han finner denne mektige menigheten som Bibelen taler om, og han dro dit bort og fortalte dem Herrens veier. Og de sa. . . Han sa, "Har dere mottatt den Hellige Ånd etter at dere kom til troen?" Og de ropte og hadde det underfullt. Sa, "Har dere mottatt den Hellige Ånd?"

Sa, "Vi har ikke hørt at det finnes noen."

Sa, "Da hvordan ble dere døpt?"

De sa, "Vi er blitt døpt under Johannes."

219 Han sa, "Det fungerer ikke lenger. Må bli døpt på nytt." Og han døpte dem på nytt, i Jesu Kristi Navn. Og la hendene sine på dem, og den Hellige Ånd kom på dem. De talte i tunger og profeterte. Og det var bare omkring åtte eller ti av dem. Det er riktig.

220 Rystende! Ser dere, Gud ryster ikke det, helvete vil ryste det når det mottar det. Men Gud ryster Sin Menighet.

221 En Engel kom til Abraham og hans gruppe oppe på fjellet, og utførte et mirakel, ved å skjelve tankene som var i hans hjerte. Er det riktig? Og Sarah på innsiden. Hvor, englene som gikk til Sodoma hadde tusenvis der nede. Ser dere, rystelsen kommer i den lille gruppen. Du har sett det, Joseph. Du har sett Chicago få sitt siste kall. Det er riktig. Og Gud æret deg, gjorde helt nøyaktig det Han sa. Få Bruden rede, det er hva det er.

222 Nå skal vi slutte rett her, med å si dette. Endetidens Budskap er å få Bruden rede og forberedt for Borttrykkelsen. Hva kan det gjøre? Ifølge Malakias 4, er det å bringe dem tilbake til Troen som en gang ble gitt til de hellige. Bring dem tilbake til fedrenes Tro, pinsedelen, i restaureringstiden. “Jeg vil restaurere, sier Herren.” Det er virkelig, endetidens evangelisering.

223 Nå ønsker jeg bare å si disse par ordene før jeg avslutter. Jeg hoppet over resten av disse Skriftstedene, og kan kanskje komme til dem en annen gang. Men jeg ønsker å si dette. Vi tror vi er i endetiden. Vi tror det. Og selv om det virker som i endetiden, på dette tidspunktet, som at både Budskapet og Budbæreren er omtrent knust. Ser ut som satan har prøvd sitt beste på å tilintetgjøre oss. Broder Neville, ulykken hans; broder Crase der; og et gevær som eksploderte. Ser dere, det ber ut som, og akkurat nå når alle menighetene ut over det hele holder tommelen ned for meg. Og, ser dere, ser dere, det ser ut som det er—det er nesten knust. Ser ut som vi er beseiret. Vær ikke bekymret. Vet dere, det er vanligvis på det tidspunktet da Gud kommer inn på scenen, på noe Han har holdt øye med i lang tid. Husk det.

224 Husker en gang det var noen barn nede i en brennende ildovn, de holdt seg trofaste til Ordet. Alt gikk galt. De kastet dem i fengsel. De holdt dem over natten, de skulle brenne dem opp neste morgen. Og så ut som enden var nær, de gikk rett bort til ildovnen. Men Han kom ridende ned for å forandre, scenen ble helt forandret bare på ett øyeblikk.

225 Det er alltid i de svakeste øyeblikkene, når det ser ut som det sanne Budskapet nesten er beseiret, det er da Gud trer inn. Han—Han lar Budskapet og budbæreren komme til veis ende, ser dere, så kommer Han inn og Han rir av de høye bølgene. Det er riktig.

226 Husk, det var Jesus, da Hans fiender trodde de hadde beseiret Ham, og den vantro sa, “Vi fikk Ham på korset.” Saddukeerne og fariseerne som hatet Ham og hengte Ham til et kors, de tenkte, “Vi har Ham nå.” Hmh—hm. Det var omkring det tidspunktet Gud red inn på scenen, reiste Ham opp på Påskemorgen, og knuste satans riker, avkledd helvete, tok dødens og helvetes nøkler, og oppstod med dem. Ja visst, det var akkurat i det svake øyeblikket. Hans Budskap, Han hadde

forkynt Ordet, Han hadde stått på, og alt, men så var det i det virkelig svake øyeblikket at seieren kom. Da Han hadde gjort alt Han kunne gjøre, så kom Gud inn. Han forandret scenen.

²²⁷ Det var Jakob som flyktet fra Esau, gjemte seg *her og der* (over til . . . ? . . . , og de ulike) for å prøve å skjule seg for Esau. Så begynte hjertet hans å lengte etter å reise hjem. Og på sin vei, sendte han budbærere, han sendte gaver og alt mulig annet, for å prøve å forsone seg med Esau. Men det var da Jakob kom til slutten på seg selv, det var da Jakob ikke visste hvor han skulle gå. Han satte sin kone og barn over vannet, og han krysset tilbake over bekken. Det var da Jakob hadde kjempet hele natten, inntil hans styrke var borte, og han var lemlestet og han var svak, og hans legeme var nedbrutt. Det var på det tidspunktet at Gud kom ridende inn på scenen. Neste morgen, hva finner vi ham som? En fryktløs prins, etter hans svakhet. Det så ut som han var beseiret. Men vi finner ham som en fryktløs prins. Budskapet fortsatte videre, og budbæreren var med det. Det er helt riktig. Han var en fryktløs prins dagen etter.

²²⁸ Esau, til og med, da han trengte ham mest, Esau, da han møtte ham. Og husk, akkurat på samme tid arbeidet Gud med hans brors hjerte, også. Det er riktig. Og Esau kom til ham, sa, "Jeg har hærer her." Sa, "Åh, du er svak, Jakob. Kroppen din er rammet. Du er knust." Sa, "Jeg—jeg—jeg. . . Jeg vil sende soldater med for å beskytte deg," akkurat når han trengte dem.

²²⁹ Men han hadde funnet noe. Sa, "Jeg vil gå alene." Amen. Det var da han kom seg etter svakheten, han hadde kommet seg etter sjokket.

²³⁰ Da Jesus kom seg etter dødens sjokk, var Han sterkest, Han kunne gå gjennom en bygning uten engang å flytte en mørtel ved steinen. Han kunne spise fisk og brød. Amen. Åh, ja. Det var på det tidspunktet, etter at svakheten hadde kommet, at han oppdaget at han var blitt sterk. Det var etter at svakhet hadde kommet.

²³¹ Og det ser ut som det er ganske svakt nå for både Budskap og budbærer. Men vær ikke bekymret! Et eller annet sted, jeg vet ikke hvordan, men jeg stoler på Ham. Han vil komme ridende inn på scenen en eller annen dag. Vær ikke bekymret. La oss gå sammen. La oss bøye våre—la oss bøye våre hoder sammen. Aftentids-evangelisering.

²³² O Gud, de store Aftenlysene har skint nå en god stund. Vi har sett Deg komme ned gjennom disse midtgangene her, brakt de som bare var skygger av menn og kvinner, spist opp av kreft, blinde, syke og plagede, leger til og med fra Mayos og over alt hadde gitt dem opp. Nå sitter de her denne morgenen, og mange av dem sunne og sterke. Ikke bare her, men verden rundt. Kvinner fikk sine barn oppreist tilbake til livet, etter å

ha vært døde i timevis. Barn som var drept på veien, med biler, og erklært “døde” og lå på likstrå, ikke ett helt ben i dem; og innen et minutt tid vandret de nedover veien, priste Gud. Ja, Herre, Du er Gud. Aftenstiden er her. Aftenens evangelistiske frø er blitt sådd, Far, og nå ser det ut som det på en måte blir en lemlestet tid. Mange av disse. . .

²³³ Da Du først kom på scenen der tilbake i Din tidshusholdning, sa alle sammen, “Den unge profeten av Galilea!” Åh, de samlet seg alle rundt Deg. Men da Du begynte å angripe dem og fortelle dem om deres læresetninger og—og slikt, så gikk de bort fra Deg. Du måtte stå alene. Og til slutt tok de Deg til Golgata. Det så ut som de hadde seiret, så ut som deres—deres store intellektuelle gruppe hadde beseiret Guds sak. Men, åh, nei! På Påskemorgen fikk jorden en nervøs kuldegysning, graven åpnet seg opp og Guds Sønn stod opp. Han hadde nøklene til døden og helvete. Han hadde rett til å gi dåpen i den Hellige Ånd da. Han sa til Sin Menighet, “Gå opp dit til Jerusalem og vent, og Jeg vil sende Det over dere, og vær så vitner om Meg inntil Jeg kommer tilbake.”

²³⁴ Og så stod Du og fortalte dem hvordan tiden ville bli, og her er vi i endetiden. Herre, kom ridende inn igjen, vil Du ikke, Far? Vi begynner å bli slitne, utslitte. Mennesker har avvist oss overalt, denominasjonene har tommelen ned. I California der, de dyrebare hellige stod der ute og gråt, førti menigheter, og den ene lederen stod frem og sa, “Vel, hvis han døper, og bruker Herren Jesu Navn, vil vi ikke ha ham.” Og hindret Evangeliet fra de stakkars hungrende menneskene.

²³⁵ Og, Far, jeg sa, “Kom og møt meg med Skriften,” og han ville ikke gjøre det. Hvorfor? Han vet bedre. Far, hvorfor—hvorfor raste hedningene og grunnet folket på det som fåfengt er? Sannelig ved å strekke frem hånden til Ditt Hellige Barn Jesus, for å helbrede de syke, og vise endetidens tegn og under. Det skjer igjen, Herre. Jeg ber for dem. Gud, la dem ikke bli forkastet. Det er mange av de gode menneskene der inne ennå. Gi, Herre, at de vil se og komme ut.

²³⁶ Og vår lille forsamling denne morgenen, Far, vi kjenner ikke folkets hjerter. Du gjør det. Denne lille gruppen her. Jeg reiser rett ut der, likevel. Og nå før vi forlater menigheten, Herre, denne lille gruppen som holder til her, de er pilegrimer. De hevder ikke å være av denne verden, Herre. De er gjester. De er blitt født på ny, de er nye skapninger. De har kommet fra verdens ting, for å tjene Gud, og vet at, “Vi begjærer ikke denne verdens tomme rikdommer som så raskt forfaller. Vi har bygd våre håp på de Evide ting, de vil aldri forgå.”

²³⁷ Himmelske Far, hvis det tilfeldigvis skulle være en eller flere iblant oss denne morgenen som aldri har hatt en følelse, at de burde ta det skrittet, jeg ber at Du må tale til deres hjerter på dette tidspunktet. Og må de mildt og ydmykt, i sine

hjerter, bare overgi alt til Deg, og si, "Herre Jesus, vær nådig mot meg, en synder. Jeg ønsker ikke å dø i den tilstanden jeg er i nå. Og vet ikke om jeg engang vil leve ut dagen, så er det ikke tåpelig å sløse tiden min på verdslige ting!" Og alt her vil gå til grunne, og menneskene vil gå til grunne med verden. Men Gud, den Evige Far, kan ikke gå til grunne, heller ikke kan Hans folk. Må de ta imot Det nå, vår Himmelske Far.

²³⁸ Hellige disse lommeterklærne som ligger her for de syke og plagede. De sa de tok fra legemet til Paulus, lommeterklær og forklær, og onde ånder forsvant fra dem. Helbred de syke som er i vår midte denne morgenen. Jeg ber om at det ikke må være én svakelig person i vår midte.

²³⁹ Må den store Hellige Ånd bevege Seg over forsamlingen nå, og må alle oppdage Hans Nærvær. Og som jeg siterte i begynnelsen, når en storm blåser opp i en tørr sommer, vindene har vært uttørkende og hete, støvet har blåst, men, med ett, kan vi høre torden, vi kan se skyene stige opp. Og jeg sa at det røde signalet er nede, Han kommer. Og vi føler den avkjølende brisen, velkomsten av den Hellige Ånd idet Den beveger Seg iblant våre uttørkede plasser. Hjelp oss i dag. Frels de fortapte. Fyll med den Hellige Ånd, Herre, raskt, før lysene slukner, for signalet er allerede nede. Sions gamle skip er rett rundt hjørnet, og det vil ikke bli lenge før hun fløyter. Og, med ett, vil de ha en avis ute, "Hva har skjedd? Hundrevis av mennesker over hele nasjonen er forsvunnet."

²⁴⁰ O Gud, da er det for sent for resten av dem, Bortrykkelsen er kommet. Dommen vil ramme jorden, de rettferdige vil være borte. Da vil de gå til kirkegårdene, og si, "Vel, var ikke. . . Åpnet de denne graven? Vel, hva har skjedd her?" Åh, den som stolte på Gud, som døde for mange år siden, vil være forsvunnet. "Da, åh, hvilken gråting og jamring når de fortapte blir fortalt sin skjebne. De vil rope til klippene og fjellet," ifølge Skriftene, "be, men bønner er for sent." Må det ikke bli slik med noen som er til stede her i dag.

²⁴¹ Og mens vi har våre hoder bøyde, våre hjerter bøyde, også. Jeg er en veldig underlig person når det kommer til å invitere folk til alteret, jeg tror ikke det er en apostolisk doktrine. Jeg tror at du kan ta din avgjørelse akkurat der du sitter, om du virkelig ønsker å leve eller dø. Jeg tror det er opp til deg. Og hvis det er noen her som aldri virkelig har sett det akkurat på den måten, og forstår tiden vi er i, og du bare ønsker at jeg skal huske deg i bønn, at du ønsker å bli en kristen, og du ønsker å være Kristus-lik i ditt liv og være rede for Hans komme, vil dere bare rekke opp deres hender rundt i bygningen. Herren velsigne deg, og velsigne deg, og velsigne deg, og deg, og deg. Gud velsigne deg bak der, velsigne deg der nede. Det er fint. Gud velsigne deg, unge dame, rett ved livets veiskille, søster. Det er en stor avgjørelse. Du kan ha gjort en masse store. . .

Gud velsigne deg, pappa. Ja, du kan ha jobbet mang en hard dag i ditt liv, også, og oppdratt et lite barn. Mamma, du sitter ved siden av henne. O Gud! Kanskje du har oppdratt din familie og gjort mange store ting, klappet den lille babyens kinn når den gråt, vugget vuggen med dine små unge hender, nå er de gamle og skrøpelige. Du kan ha vugget babyen og gjort mang en god ting, men det beste du noen gang har gjort var da du rekte opp din hånd da. Han har sett deg. Unnskyld meg, vær så snill.

²⁴² Vår Himmelske Far, Du har sett hendene. Du vet hva som var bak dem. Nå er de dette møtets troféer. De er Budskapets troféer. Du sa, "Alle som Faderen har gitt Meg vil komme til Meg, og intet menneske kan komme uten at Min Far drar ham først." Og Du talte til dette folket. Og de satt der, og ifølge vitenskapen kunne de ikke...hendene deres skulle forblitt nede, fordi tyngdekraften holder dem nede. Men de brøt og trosset vitenskapens lover. De har en Ånd i seg som rekte opp hånden, det er i motsetning til vitenskapen, fordi Ånden der inne kan bryte vitenskapen. Og de rekte opp sin hånd fordi det var en Guds Ånd rundt dem, som sa, "Du er...du trenger Kristus." Og de rakte opp sine hender, "Husk meg, O Herre."

²⁴³ Som den døende tyven på korset, sa, "Husk meg når Du kommer i Ditt Rike."

²⁴⁴ Og hva sa Du til ham? "I dag skal du være med Meg i paradiset."

²⁴⁵ Og jeg ber, Far, at Du denne dag må ta inn i Ditt Rike, inn i Ditt fellesskap her på jorden, hver enkelt av disse troende, og vær vennlig mot dem. Jesus, Du sa, da Du var her på jorden, i Johannes 5:24, "Den som hører Mine Ord og tror på Ham som har sendt Meg, har Evig Liv; og skal ikke komme for dommen, de vil ikke være der når dommen rammer jorden, men de har gått over fra døden til Livet." Du lovet det, Herre. Jeg gjør krav på dem. Og nå til alle som har rekt opp sine hender, og selv de som i sine hjerter tenkte at de skulle, og ikke gjorde det, jeg gir dem til Deg denne morgenen, Far, som troféer av Jesu Kristi nåde og av Hans Ord som vi har forkynt denne morgenen. De er Dine. Bevar dem trygge, Herre, inntil den dagen. Og må de vokse som babyer. Må vannet her i bassenget finne dem, så de kan bekjenne sine synder, dø ut, bli begravd i Kristus, for å stå opp igjen til et nytt liv, til å vandre i en ny verden, vandre med nye forbindelser, vandre i nytt selskap, vandre med engler, vandre i det Overnaturliges Nærvær. De tingene som de ikke kan se rundt seg, men de føler og vet at de er der. Det er de varige tingene, det Overnaturlige er det varige. Vi gir dem til Deg Far, i Jesu Navn. Amen.

²⁴⁶ Nå, jeg er lei meg for å ha holdt på dere litt over tiden, og jeg er sikker på at dere...Har dere det bra? Nå, møtet, noen

ganger må jeg skjære og skvise. Nå til dere som har rekt opp deres hender og tror på Herren Jesus, de vil ha dåpsmøte, antar jeg, denne kvelden. Eller, ja, jeg tror bassengene er fylte hvis dere ønsker det akkurat nå, og kappene og så videre er klare. Hvis du ønsker å bli døpt akkurat nå, når som helst, er vi bare her for å gjøre det. Nå nå etter kutting og saging. . .

247 Vi—vi takker dere tilreisende i vår midte, for å ha kommet for å ha fellesskap med oss denne morgenen rundt Guds Ord, vi setter pris på at dere kom. Herren velsigne dere. Så glad for at dere var her.

248 Jeg ser en venn av meg sitte bak i bygningen her, som jeg ikke har sett på lang tid. Jeg vet ikke engang guttens navn. Han er en god venn av meg. Han er søskenbarnet til ei jente jeg pleide å gå ut med, Marie Francisco. Jeg kan ikke komme på hvem eller hva navnet hans er. Kan du rekke opp din hånd? Vi er glad for å ha deg sittende der og Gud velsigne deg. Den gutten har vært en kristen i mange år. Og jeg er. . .

249 Min venn her, Jim Poole, hvor mange har hørt meg nevne Jim Poole, en venn fra barndommen, hans sønn og kone.

250 Og Donny, jeg kommer ikke på etternavnet hans. Gard—Gard, Donny Gard og hans nydelige lille kone her. De var hjemme i går for å besøke meg. Så glad for å ha dem til stede denne morgenen.

251 Og jeg tror dette er en ukjent broder som sitter rett her ved broder Way. Og, åh, så, rett her, kanskje jeg tar feil, og noen ganger glemmer jeg ansikter. Og jeg er glad for å ha dere alle her inne denne morgenen.

252 Og nå, før vi drar, etter det skjærende. . . Og, du vet, Bibelen sier at Guds Ord. . . som den avgjørelsen, danner en stein, men du må ha en steinhugger for å skjære den ut, for å danne dens form. Skjønner? Og Hebreerne det 4. kapittel sier, "Guds Ord er skarpere og kraftigere enn et tveegget sverd." Det skjærer, omskjærer, skjærer vekk det overflødige. "En skjelner av hjertets tanker og råd," Guds Ord. Og Det skjærer.

253 Nå, bare for tilbedelse, la oss bare synge min lille gamle favorittsang, en av favorittene mine, "Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham." Hvor mange elsker Ham virkelig? Jeg bryr meg ikke om du er en kristen eller ikke, du sier "Jeg elsker Ham fordi Han først elsket meg." La oss synge den sammen nå, alle sammen.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

254 Elsker dere ikke den? La oss synge den igjen. Mens dere gjør det, håndhils på noen rundt dere. Ikke reis deg, bare

si, “Gud velsigne deg, broder,” til noen rundt deg, så dere, alle føler seg virkelig velkommen. Det er vår velkomst her i tabernaklet, fra meg, og hver enkelt av dere. Ja vel.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham

Gud velsigne deg, broder.

Fordi Han først elsket meg

Og kjøpte min frelse

På Golgata tre.

²⁵⁵ La oss bøye våre hoder når vi nynner den. [Broder Branham og forsamlingen begynner å nynne *Jeg elsker Ham*—Red.] Rekk opp din hånd til Ham nå, helt forsiktig. [Fortsetter å nynne *Jeg elsker Ham*] Nå, er Han ikke underfull? Ja.

²⁵⁶ [En broder taler i tunger. Broder Branham tar en pause—Red.] Bare virkelig ærbødige bare et øyeblikk.

Jesus sa, “Disse tegn skal følge dem som tror. De skal tale i tunger. Hvis de skulle ta opp en slange eller drikke noen dødelig, skal det ikke skade dem, for en ulykke eller en eksplosjon skal ikke skade dem. Legger de hendene sine på de syke, skal de bli friske.”


Bare vent et øyeblikk, ser om det kommer en tydning for dette. Hvis de tilreisende er i vår midte, venter vi på å se hva Herren vil si til oss gjennom dette budskapet.

[En broder gir en tydning—Red.] Tydningen. Amen. Det var tydningen av det denne mannen sa. Til de personene her som kanskje ikke vet hva det er, Det er Ånden. Det skjer ofte i tabernaklet, gir et budskap til folket.

La oss be.

²⁵⁷ Himmelske Far, vi takker Deg for dette, vet ikke hvor denne ene er hen, siden Du talte til et hjerte et sted og Det kalte tilbake igjen, selv i det avsluttende budskapet, sa Det, kalte dem Dine “barn,” fordi Du hadde kalt dem, og kanskje de var i ferd med å gå bort uten å ha tatt imot Deg. Derfor, kommer dette budskapet igjen. Så vi ber, Himmelske Far, at Du må gi en stor porsjon av Din Ånd over hvem enn den personen er. Du sa ikke navnet deres, Du bare talte. Og så, Far, er det kanskje slik du ønsker det. Og vi bare ber, Far, at Din Vilje må oppfylles for denne personen eller disse personene, hvem enn de måtte være, at det kanskje kommer ned til et siste kall. Jeg ber, Far, at det ikke er det, men, denne morgenen hvis de vil ta imot Det og tro med hele sitt hjerte, etter at de har hørt Budskapet som Du har talt og sagt, og må de så ta imot Det med karet oppad, for å ta imot Ånden. Må de reise seg og bli døpt i Jesu Kristi Navn, til syndenes forlatelse, og mildt bli fylt med Hellige Ånd, og ledet inn i et liv med tjeneste og glede. Jeg overgir det til Deg nå, Far, og forsamlingen, i Jesu Navn. Amen.

²⁵⁸ De budskapene taler noen ganger, til noen, vi vet ikke hvem de er. Noen ganger sier de hvem de er, men bare noen her inne som kanskje begynte å bevege seg bort uten Den. Og når du gjør det, husk, det er den Hellige Ånd som taler gjennom et språk så det behøves bare litt inspirasjon; den samme som talte det, er den samme som tydet det. Nå, husk det jeg nettopp leste, "Disse tegn skal følge dem som tror." Ser dere, det er midt iblant troende. Vi tror ikke at alle mennesker må gjøre det. Vi tror at det faller i menigheten iblant folket. Noen ganger kommer folk hit, som aldri har hørt om noe slikt før, og den Hellige Ånd faller på dem og gir et budskap, og helbreder folk som sitter der døende av kreft, og alle slags sykdommer og slikt, går rett tilbake igjen. Det er den Hellige Ånd iblant Sitt folk.

²⁵⁹ Elsker dere Ham? Amen. Jeg elsker Ham, også. Vi håper å se dere i kveld. Og nå broder Neville, jeg vil gi møtet over til broder Neville, vår pastor. Ja vel. 

ENDETIDENS EVANGELISERING NOR62-0603
(The End-Time Evangelism)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk søndags formiddag, den 3. juni 1962, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org